

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
*	Rådets forordning (EF) nr. 570/2002 af 18. februar 2002 om eksport af visse EKSF-stålprodukter fra Polen til Fællesskabet i perioden 1. januar til 31. december 2002 (forlængelse af ordningen med dobbeltkontrol)	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 571/2002 af 3. april 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	2
	Kommissionens forordning (EF) nr. 572/2002 af 3. april 2002 om omfordeling af importrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1081/1999 for tyre, køer og kvier af bestemte alpine racer og bjergracer, ikke bestemt til slagting	4
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 573/2002 af 3. april 2002 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Indien	5
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 574/2002 af 3. april 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 416/2002 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien	26
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 575/2002 af 3. marts 2002 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien	28
	Kommissionens forordning (EF) nr. 576/2002 af 3. april 2002 om fastsættelse for marts 2002 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren	45
	Kommissionens forordning (EF) nr. 577/2002 af 3. april 2002 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	47

Domstolen	
Retten i Første Instans	
★ Praktiske anvisninger til parterne	48
<hr/>	
II <i>Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
Rådet	
2002/254/EF:	
★ Afgørelse nr. 2/2002 truffet af Associeringsrådet EU/Polen den 7. marts 2002 om forlængelse af ordningen med dobbeltkontrol, der er indført ved associeringsrådets afgørelse nr. 2/1999, for perioden 1. januar til 31. december 2002	52
Kommissionen	
2002/255/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 25. marts 2002 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til tv-apparater ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1142)	53
2002/256/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 25. marts 2002 om ændring af beslutning 2000/275/EF om ækvivalens mellem forskellige kategorier af kørekort ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1175)	57

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 570/2002**af 18. februar 2002****om eksport af visse EKSF-stålprodukter fra Polen til Fællesskabet i perioden 1. januar til 31. december 2002 (forlængelse af ordningen med dobbeltkontrol)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side trådte i kraft den 1. februar 1994 ⁽¹⁾.
- (2) Ved associeringsrådets afgørelse nr. 2/2002 ⁽²⁾ besluttede parterne at forlænge den ordning med dobbeltkontrol, der indførtes ved associeringsrådets afgørelse nr. 2/1999 ⁽³⁾, for perioden 1. januar til 31. december 2002.
- (3) Det er derfor nødvendigt at forlænge gyldighedsperioden for Fællesskabets gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1093/1999 af 30. marts 1999 om indførelse af en ordning med dobbeltkontrol med eksporten af visse EKSF-stålprodukter fra Republikken Polen til Det Europæiske Fællesskab i perioden 1. april til 31. december 2001 ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1093/1999 anvendes fortsat i perioden 1. januar til 31. december 2002 i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse nr. 2/2002 truffet af associeringsrådet for associeringen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side.

Artikel 2

Der foretages således følgende ændringer i forordning (EF) nr. 1093/1999:

I titlen, i præambelen og i artikel 1, stk. 1 og 3, i forordningen erstattes henvisningerne til perioden »1. januar til 31. december 2001« med henvisninger til »1. januar til 31. december 2002«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 348 af 31.12.1993, s. 2.

⁽²⁾ Se side 52 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT L 133 af 28.5.1999, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 133 af 28.5.1999, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 335/2001 (EFT L 49 af 20.2.2001, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 571/2002
af 3. april 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. april 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	196,5
	204	123,3
	212	133,5
	220	149,1
	624	230,6
	999	166,6
0707 00 05	052	136,4
	628	178,7
	999	157,6
0709 90 70	052	122,5
	204	32,0
	999	77,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	68,8
	204	50,9
	212	46,9
	220	43,3
	624	67,2
	999	55,4
0805 50 10	052	45,3
	999	45,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	109,2
	060	39,1
	204	97,4
	388	90,9
	400	136,4
	404	107,3
	508	83,6
	512	88,8
	528	81,7
	720	125,0
	804	113,9
	999	97,6
	0808 20 50	388
400		78,8
512		75,8
528		77,1
999		81,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 572/2002**af 3. april 2002****om omfordeling af importrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1081/1999 for tyre, køer og kvier af bestemte alpine racer og bjergracer, ikke bestemt til slagtning**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1081/1999 af 26. maj 1999 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af tyre, køer og kvier af bestemte alpine racer og bjergracer, ikke bestemt til slagtning, om ophævelse af forordning (EF) nr. 1012/98 og om ændring af forordning (EF) nr. 1143/98⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1096/2001⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 1081/1999 blev der for perioden fra den 1. juli 2001 til den 30. juni 2002 åbnet to toldkontingenter på hvert 5 000 dyr for tyre, køer og kvier af bestemte alpine racer og bjergracer, der ikke er bestemt til slagtning. I henhold til artikel 9 i denne forordning foretages

der en omfordeling for hvert af de to toldkontingenter af de mængder, som der ikke er ansøgt om importlicens for pr. 15. marts 2002 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1081/1999, beløber sig til:

— 724 dyr for løbenummer 09.0001

— 589 dyr for løbenummer 09.0003.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 131 af 27.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 573/2002

af 3. april 2002

om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Indien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 12,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev imidlertid taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af den indiske regering med hensyn til påstandene i klagen om subsidieret import og om den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt.

(5) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og forhandlere, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandet, brugere, leverandører og EF-producenter af sulfanilsyre om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

A. PROCEDURE

(1) Den 6. juli 2001 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾ om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af sulfanilsyre med oprindelse i Indien.

(2) Proceduren indledtes på grundlag af en klage indgivet i maj 2001 af Sorochimie Chimie Fine, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 65 %, af produktionen af sulfanilsyre i Fællesskabet. Klagen indeholdt beviser for, at der ydes subsidier i forbindelse med nævnte vare, og at der forvoldes væsentlig skade som følge heraf, hvilket blev anset for at være tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

(3) Samme dag blev der offentliggjort en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en sideløbende antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af den samme vare med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien.

(4) Før proceduren indledtes, og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i forordning (EF) nr. 2026/97 (»grundforordningen«), underrettede Kommissionen Indiens regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, hvori det blev påstået, at subsidieret import af sulfanilsyre med oprindelse i Indien forvolder EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Indiens regering blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen med hensyn til indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Kommissionen afholdt derefter konsultationer med Indiens regering i Bruxelles, men regeringen fremlagde ingen afgørende beviser for, at klagens påstande skulle afvises.

(6) Indiens regering og de eksporterende producenter samt producenter, brugere, importører og forhandlere i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frist, og som dokumenterede, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.

(7) I betragtning af det ifølge klagen store antal eksporterende producenter af den pågældende vare i Indien påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver ved undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

(8) Kun et begrænset antal eksporterende producenter gav sig imidlertid til kende og indgav de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at benytte stikprøver.

(9) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra to EF-producenter, den indiske regering og en indisk eksporterende producent samt dennes forretningsmæssigt forbundne importør i Fællesskabet. Desuden modtog Kommissionen besvarelser fra syv brugere, en leverandør og en distributør, som indgav oplysninger, der var tilstrækkelig fuldstændige og repræsentative til at kunne anvendes ved vurderingen af Fællesskabets interesser. En række selskaber valgte kun at fremsætte bemærkninger frem for at udfylde Kommissionens spørgeskema. Hvor det var relevant, blev der taget hensyn til disse bemærkninger.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 190 af 6.7.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 190 af 6.7.2001, s. 2.

(10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om subsidiering, skade og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos Indiens regering og følgende selskaber:

a) *Producenter i Fællesskabet*

- Sorochimie Chimie Fine, Givet, Frankrig
- Quimigal SA, Estarreja, Portugal.

b) *En eksporterende producent i Indien*

- Kokan Synthetics and Chemical Private Ltd, Dapoli, Ratnagiri, Maharashtra.

c) *Brugere*

- Bayer AG, Leverkusen, Tyskland.

(11) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra januar 1997 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(12) Den pågældende vare er sulfanilsyre. Der findes grundlæggende to sulfanilsyre-kvaliteter, alt efter renheden: en teknisk kvalitet og en rensed kvalitet. Nogle gange sælges den rensede kvalitet desuden som et salt af sulfanilsyre. Teknisk og rensed syre har de samme grundlæggende kemiske egenskaber med hensyn til kemisk betegnelse ($C_6H_7NO_3S$) og molekylstruktur, selv om der er en lille forskel i renhedsgraden (renheden er mindst 96 % for den tekniske kvalitet og mindst 99 % for den rensede kvalitet og syreindholdet i dets salt. De væsentligste urenheder er uopløselige reststoffer af anilin og alkali i en mængde på fra 2 % til under 0,1 %). De to kvaliteter af sulfanilsyre foreligger i form af tørt fritflydende pulver. Saltet af rensed sulfanilsyre sælges i form af pulver eller opløsninger afhængigt af kundens behov. Sulfanilsyre anvendes som råmateriale i produktionen af optiske blegemidler, betontilsætningsstoffer, farvestoffer til levnedsmidler og specialfarvestoffer. Selv om sulfanilsyre har forskellige anvendelser, anser brugerne alle dens kvaliteter og former for at være forholdsvis indbyrdes udskiftelige, og de benyttes på skift i de fleste anvendelser. De bør derfor anses for at være en og samme vare i forbindelse med denne procedure.

2. Samme vare

(13) Den vare, der solgtes på hjemmemarkedet i Indien, den, som Indien eksporterede til Fællesskabet, samt den, som EF-producenterne fremstillede og solgte i Fællesskabet, konstateredes at have de samme grundlæggende kemiske egenskaber og de samme anvendelser, og de anses derfor

for samme vare i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5, i grundforordningen.

C. SUBSIDIER

1. Indledning

(14) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelsenerne af spørgeskemaet undersøgte Kommissionen følgende fire ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes eksportsubsidier:

- i) »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (EPZ/EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)
- ii) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)
- iii) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
- iv) »Income Tax Exemption Scheme« (indkomstskatteordning)

(15) Desuden fik Kommissionen under kontrolbesøget kendskab til to andre ordninger, der ikke fremgik af klagen, og som lader til at have givet den samarbejdsvillige eksporterende producent udligningsberettigede fordele. Det drejer sig om følgende ordninger:

- v) »Advance Licence — Advance Release Orders« (ordningen med forudgående licenser og forudgående frigivelse)
- vi) »Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra« (ordningen med tilskyndelsesforanstaltninger fra regeringen i Maharashtra).

På grundlag af denne konstatering foreslog Kommissionen Indiens regering at afholde konsultationer, som fandt sted den 22. januar 2002. Efter disse konsultationer tog Kommissionen de to ordninger med i sin subsidieundersøgelse.

(16) De første ordninger i, ii) og iii), der er angivet i betragtning 14, og ordning v) i betragtning 15 er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992« (nr. 22 af 1992) (loven om udenrigshandel), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udenrigshandel (afsnit 5) bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i eksport- og importpolitikdokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og ajourføres hvert år. Et af disse dokumenter er relevant for undersøgelsesperioden i den foreliggende sag, nemlig femårsplanen for perioden 1.4.1997 til 31.3.2002. Desuden fastsætter Indiens regering også procedurerne for Indiens udenrigshandel i en procedurehåndbog, den såkaldte »Handbook of Procedures for Exports and Imports — 1.4.1997 — 31.3.2002« (bind 1).

Indkomstskatteordningen, der er angivet under iv) i betragtning 14, er baseret på »Income Tax Act of 1961« (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven). Ordning vi), der er anført i betragtning 15, er baseret på den ordning med tilskyndelsesforanstaltninger til nye eller ekspanderende virksomheder, som regeringen i Maharashtra første gang indførte i denne delstats udviklingsregioner i 1964.

- (17) Det skal bemærkes, at mindst to selskaber fremstiller og eksporterer den pågældende vare. Kun et enkelt af disse selskaber, Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd, samarbejdede med Kommissionen i denne procedure. Dette selskab tegner sig imidlertid for over 80 % af importen af den pågældende vare fra Indien.

2. »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (EPZ/EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

a) Retsgrundlag

- (18) Ordningen om eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder (EPZ/EOU), der indførtes i 1965, er et instrument under eksport- og importpolitikken, som indebærer eksportrelaterede begunstigelser. I undersøgelsesperioden reguleredes ordningen af Customs Notification 53/97, 134/94 og 126/94. Nærmere oplysninger om ordningerne findes i kapitel 9 i eksport- og importpolitikdokumentet for 1997/2002 og den relevante procedurehåndbog.

b) Støtteberettigelse

- (19) I princippet kan selskaber, der forpligter sig til at eksportere hele deres produktion af varer og tjenesteydelser, etableres i henhold til EPZ/EOU-ordningen. Når de har modtaget denne status, kan de opnå visse fordele. Syv områder i Indien er identificeret som eksportforarbejdningszoner. Eksportorienterede virksomheder kan findes overalt i Indien. De er virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes opsyn i overensstemmelse med afsnit 65 i toldloven. To af den samarbejdsvillige eksporterende producents tre produktionsenheder har fået EOU-status. Selv om virksomheder, der er omfattet af EOU/EPZ-ordningen, normalt skal eksportere hele deres produktion, tillader den indiske regering også på visse betingelser sådanne virksomheder at sælge en del af deres produktion på hjemmemarkedet.

c) Praktisk gennemførelse

- (20) Selskaber, der ønsker EOU-behandling, eller som er beliggende i en EPZ, skal indgive en ansøgning til de relevante myndigheder. Sådanne ansøgninger skal for en periode på fem år indeholde nærmere oplysninger om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af

eksporten, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager selskabets ansøgning, vil selskabet blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Selskaber i EPZ og EOU kan deltage i fremstillingen af alle varer. Aftalen om at blive godkendt som et selskab i en EPZ/EOU er gyldig i fem år, og den kan fornyes for yderligere perioder.

- (21) EPZ/EOU-virksomheder er berettiget til følgende fordele:

i) fritagelse for importafgifter på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige for fremstilling, produktion og forarbejdning eller i forbindelse hermed, forudsat at de ikke er varer, der er forbudt i henhold til negativlisten over importvarer

ii) fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører

iii) fritagelse for indkomstskat indtil 2010 år for fortjeneste på eksportsalg i henhold til afsnit 10A eller 10B i indkomstskatteloven

iv) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

v) 100 % udenlandsk ejerskab af egenkapital

vi) mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet.

- (22) Eksportorienterede virksomheder eller virksomheder, der er beliggende i en EPZ, bør i det foreskrevne format føre nøjagtigt regnskab med alle de pågældende importerede varer og med forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den foretagne eksport. Disse regnskaber skal efter behov regelmæssigt fremlægges for udviklingskommissæren.

- (23) De skal også sikre en minimumsnettoindtjening af udenlandsk valuta i procent af eksporten og eksportresultater som foreskrevet i politikken. Alle operationer i en EOU/EPZ skal finde sted i toldlokaliteter.

d) Konklusioner om EPZ/EOU

- (24) I den aktuelle procedure blev EPZ/EOU-ordningen benyttet til import af råmaterialer samt til indkøb af varer på hjemmemarkedet. Kommissionen konstaterede, at den eksporterende producent kun benyttede sig af indrømmelser i forbindelse med fritagelse for told på råmaterialer, fritagelse for forbrugsafgifter på varer

indkøbt fra indenlandske leverandører og godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt. Kommissionen undersøgte derfor kun, om disse indrømmelser var udligningsberettigede. I denne forbindelse indebærer fritagelsen for told på råmaterialer og godtgørelsen af central omsætningsafgift ydelse af subsidier, da disse indrømmelser udgør finansielle bidrag fra den indiske regering, idet der gives afkald på regeringsindtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel. Hvad angår fritagelsen for forbrugsafgifter konstaterede Kommissionen, at den told, som en virksomhed, der ikke har EOU-status, betaler på indkøb af varer, godskrives som en toldgodtgørelse (CENVAT/MODVAT) og anvendes som betaling af forbrugsafgifter på hjemmemarkedssalg. Indiens regering giver således ikke afkald på yderligere indtægter ved at fritage EOU-virksomheder for at betale forbrugsafgifter på deres indkøb, og følgelig opnår EOU-virksomheder ikke nogen yderligere fordel.

- (25) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom den ikke kan opnås, uden at selskabet accepterer en forpligtelse til at udføre varer, og den anses således for specifik og derfor udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

Fritagelse for importafgift på råmaterialer

- (26) Under kontrolbesøget blev arten og mængden af disse importerede materialer undersøgt. Selskabet kunne påvise, at alle råmaterialer, der importeredes i undersøgelsesperioden og var fritaget for importafgifter, blev anvendt til fremstilling af eksporterede varer. Selskabet påviste desuden, at det ikke havde importeret flere råmaterialer end dem, der rent faktisk blev benyttet til at fremstille de eksporterede varer.
- (27) I lyset af ovenstående konkluderedes det, at fritagelsen for importafgifter på råmaterialer blev indrømmet det pågældende selskab i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I til III i grundforordningen, da alle de toldfrit importerede råmaterialer indgik i den eksporterede vare, og der ikke er eftergivet et for stort beløb i importtold.

Godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

- (28) Fordelen blev beregnet på grundlag af den refusionsberettigede centrale omsætningsafgift på indkøbte varer i undersøgelsesperioden. Subsidiebeløbet er fordelt på hele udførslen i undersøgelsesperioden. Selskabet opnåede en fordel på 1,4 %.

3. »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)

a) *Retsgrundlag*

- (29) DEPB trådte i kraft den 1. april 1997 ved Customs Notification 34/97. Stk. 7.14 til 7.17 i eksport- og importpolitikdokumentet og stk. 7.32 til 7.53 i procedurerehåndbogen indeholder en detaljeret beskrivelse af ordningen. DEPB afløser »Passbook Scheme« (PSB), som ophørte den 31. marts 1997. Der er to former for DEPB:

- DEPB på før-eksportbasis
- DEPB på efter-eksportbasis

DEPB på før-eksportbasis

- (30) Indiens regering anførte, at DEPB på før-eksportbasis blev afskaffet den 1. april 2000, og at ordningen derfor ikke fandt anvendelse i undersøgelsesperioden. Det konstateredes, at selskabet ikke opnåede fordele af DEPB på før-eksportbasis, og det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om denne ordning er udligningsberettiget.

DEPB på efter-eksportbasis

b) *Støtteberettigelse*

- (31) Ordningen kan anvendes af producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) og handelselskaber/eksportører (dvs. forhandlere).

c) *Praktisk gennemførelse af DEPB på efter-eksportbasis*

- (32) I henhold til denne ordning kan enhver støtteberettiget eksportør anmode om kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de udførte færdigvarer. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPB-procent-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare, på grundlag af gældende Standard Input/Output-normer (SION-normer). En licens med angivelse af det bevilgede kreditbeløb udstedes automatisk.

- (33) DEPB på efter-eksportbasis åbner mulighed for at anvende sådanne kreditter i forbindelse med senere indførsel af varer (f.eks. råvarer eller investeringsgoder), hvis indførsel ikke er begrænset eller forbudt. Varer, der indføres ved hjælp af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

(34) DEPB-licenser er frit omsættelige og sælges derfor jævnlige. DEPB-licensen er gyldig i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen. Selskabet skal betale et gebyr til de relevante myndigheder svarende til 0,5 % af DEPB-kreditte.

d) *Konklusioner om DEPB på efter-eksportbasis*

(35) Denne ordning er ganske klart betinget af eksportresultater. Når et selskab udfører varer, bevilges det en kredit, som kan anvendes til udligning af told på fremtidig indførsel af alle varer (råmaterialer såvel som investeringsgoder), eller som blot kan sælges.

(36) Kreditte beregnes automatisk på grundlag af en formel, der benytter SION-satser, uanset om råmaterialerne er importeret, om der er betalt importafgift på dem, eller om de rent faktisk er blevet brugt til eksportproduktion eller i hvilke mængder. Et selskab kan anmode om en licens, uanset om det overhovedet foretager import eller køber importerede varer fra andre kilder.

(37) DEPB på efter-eksportbasis er ikke en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning som omhandlet i grundforordningen. Navnlig er eksportøren ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Det ser derfor ud til, at der er tale om eftergivelse af overskydende afgifter, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen. Eftergivelsen af importafgifter er rent faktisk ikke begrænset til afgifterne på varer, som indgår i produktionsprocessen for den eksporterede vare.

(38) I dette tilfælde anvendte det pågældende selskab ikke licenserne til at importere varer toldfrit, men opnåede fordele ved at sælge licenserne.

(39) Det fremgår af ovenstående, at ordningen indebærer ydelse af subsidier, eftersom det finansielle bidrag fra den indiske regering i form af eftergivne importafgifter giver indehaveren af DEPB-licensen en fordel, idet han kan indføre varer toldfrit ved anvendelse af de kreditbeløb, der er optjent ved udførsel. Der er tale om subsidier, som retligt er betinget af eksportresultater, og de anses derfor for specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

e) *Beregning af subsidiebeløbet for DEPB på efter-eksportbasis*

(40) Fordelen for selskabet blev beregnet på grundlag af den kredit, der blev ydet i licensen, uanset licensens salgpris, da salget af en licens er en rent kommerciel afgørelse, der ikke ændrer størrelsen af den fordel, der opnås af ordningen. Subsidiebeløbet er fordelt på hele udførelsen i undersøgelsesperioden. Selskabet opnåede et subsidie på

1,7 %. Ved beregningen af fordelene blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket.

4. **»Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

a) *Retsgrundlag*

(41) Denne ordning blev bekendtgjort den 1. april 1992. I undersøgelsesperioden reguleredes ordningen af Customs Notification 28/1997, 29/1997 og 49/2000. Nærmere oplysninger om ordningerne findes i kapitel 6 i eksport- og importpolitikdokumentet for 1997/2002 og den relevante procedurehåndbog.

b) *Støtteberettigelse*

(42) EPCGS-ordningen kan anvendes af producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) og handelsselskaber/eksportører (dvs. forhandlere). Siden den 1. april 1997 har producenter, der er knyttet til handelsselskaber/eksportører, også kunnet udnytte ordningen.

c) *Undersøgelses resultater*

(43) Det konstateredes, at den samarbejdsvillige eksporterede producent af den pågældende vare ikke havde benyttet sig af denne ordning, og den blev derfor ikke taget yderligere i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse.

5. **»Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskatteordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(44) Retsgrundlaget for ITES er indkomstskatteloven af 1961. I denne lov, som ændres årligt ved finansloven, fastlægges grundlaget for skatteopkrævningen samt for forskellige fritagelses- og fradragordninger, der kan opnås. Blandt de fritagelser, som virksomheder kan gøre krav på, findes nogle i nævnte lovs afsnit 10A, 10B og 80HHC, der fastsætter en indkomstskattefritagelse for fortjenester på eksportsalg.

b) *Støtteberettigelse*

(45) Fritagelse i henhold til afsnit 10A kan opnås af virksomheder, der er beliggende i frihandelszoner. Fritagelse i henhold til afsnit 10B kan opnås af eksportorienterede virksomheder. Fritagelse i henhold til afsnit 80HHC kan opnås af alle virksomheder, der udfører varer.

c) *Praktisk gennemførelse*

- (46) For at opnå ovennævnte skattefradrag/-fritagelser skal et selskab anmode herom, når det indsender selvangivelse til skattemyndighederne ved udgangen af hvert skatteår. Skatteåret løber fra den 1. april til den 31. marts. Selvangivelsen skal forelægges for myndighederne senest den 30. november samme år. Det kan være indtil tre år fra indsendelse af selvangivelsen, inden myndighederne har foretaget den endelige skatteligning. Et selskab kan kun anmode om én af de nedsættelser, der kan indrømmes i henhold til ovennævnte tre lovafsnit.
- (47) Selskaberne kan i henhold til afsnit 10A, 10B og 80HHC anmode om fritagelse for betaling af skat af skattepligtig indkomst hidrørende fra fortjeneste på eksportsalg.

d) *Konklusioner om ITES*

- (48) I punkt e) i listen over eksempler på eksportsubsidier (bilag I til grundforordningen) henvises der til »hel eller delvis fritagelse ... for direkte skatter ... af eksport-hensyn« som værende eksportsubsidier. Under ITES yder den indiske regering det pågældende selskab et finansielt bidrag ved at give afkald på statsindtægter i form af direkte skatter, der ellers skulle betales, hvis selskabet ikke opnåede fritagelse for betaling af indkomstskat. Dette finansielle bidrag udgør en fordel for modtageren, hvis indkomstskattepligt mindskes.
- (49) Subsidierydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom fritagelsen kun indrømmes for fortjeneste på eksportsalg, og den anses derfor for specifik.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (50) Anmodning om støtte i henhold til afsnit 10A, 10B og 80HHC indgives ved indsendelse af selvangivelse ved udgangen af hvert skatteår. Da skatteåret i Indien løber fra den 1. april til den 31. marts, ansås det for rimeligt at beregne støtten under denne ordning på grundlag af skatteåret 2000/2001 (dvs. fra 1. april 2000 til 31. marts 2001), som omfatter ni måneder af undersøgelsesperioden. Fordelen for eksportøren er derfor beregnet på grundlag af forskellen mellem de skatter, der normalt skulle betales henholdsvis med og uden nævnte fritagelse. Selskabsskatteprocenten var det pågældende år 39,55 %. Subsidiebeløbet er fordelt over hele udførelsen i skatteåret 2000/2001.
- (51) I skatteåret 2000/2001 udnyttede selskabet ordningen i henhold til afsnit 80HHC og opnåede en fordel på 0,3 %.

6. »Advance Licence — Advance Release Orders Scheme« (ordningen med forudgående licenser og forudgående frigivelse)

a) *Retsgrundlag*

- (52) Ordningen er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 af 1992) (loven om udenrigshandel), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ordningen er beskrevet i stk. 7.2 til 7.17 i eksport- og importpolitikdokumentet og i stk. 7.2 til 7.32 og stk. 7.54 i procedurehåndbogen.

b) *Støtteberettigelse*

- (53) Eksportører (producenter/eksportører eller handels-selskaber/eksportører) kan gøre brug af såkaldte »Advance licences« (forudgående licenser) til toldfrit at importere råmaterialer, der anvendes i produktionen af eksportvarer.

c) *Praktisk gennemførelse*

- (54) Den tilladte importmængde under denne ordning fastsættes som en procentdel af eksportmængden af den færdige vare. I de forudgående licenser beregnes den bevilgede import enten i importmængde eller -værdi. I begge tilfælde fastsættes de satser, der anvendes til at bestemme de tilladte toldfrie indkøb for de fleste varer, herunder den pågældende vare, på grundlag af SION-normer. De råmaterialer, der angives i de forudgående licenser, er varer, der anvendes i produktionen af den pågældende færdige eksportvare.
- (55) Indehavere af forudgående licenser, som ikke ønsker at importere råmaterialerne direkte, men i stedet foretrækker at købe dem fra indenlandske leverandører, kan gøre dette ved hjælp af »Advance Release Orders« (ARO'er) (dokumenter for forudgående frigivelse). I disse tilfælde godkendes de forudgående licenser som ARO'er og overdrages til leverandøren ved levering af de varer, der er angivet deri. Derved får leverandøren adgang til de samme fordele som dem, der er forbundet med eksport, såsom eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter.

d) *Konklusioner om ordningen*

- (56) Ordningen er ganske klart betinget af eksportresultater. Kun eksporterende selskaber indrømmes licenser, der kan anvendes til at udligne importafgifter eller køb af råmaterialer på grundlag af forventet eksport.
- (57) I forbindelse med undersøgelsen konstateredes det, at ARO'erne i undersøgelsesperioden blev anvendt til at købe råmaterialer, der ikke blev forbrugt i produktionen af sulfanilsyre (den pågældende vare, for hvilken de blev udstedt). Disse råmaterialer blev i stedet solgt på hjemmemarkedet.

(58) Det konstateredes desuden, at der ikke fandtes nogen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvorvidt de råmaterialer, der blev anskaffet ved hjælp af ARO'er, forbruges i produktionen af den eksporterede vare, og i så fald hvilke, og heller ikke, om der har været tale om for store importfordele, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen.

(59) På dette grundlag konstateres det, at ARO-ordningen ikke er en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning som omhandlet i grundforordningen. Eksportøren er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de råmaterialer, der er anskaffet ved hjælp af ARO'er, i produktionsprocessen. Da eftergivelsen af importafgifter ikke er begrænset til de afgifter, der opkræves for varer, der forbruges i produktionen af den eksporterede vare, er betingelsen om, at det kun er varer, der rent faktisk forbruges i produktionen af den eksporterede vare, som kan være omfattet af en sådan eftergivelse, ikke opfyldt.

(60) I dette tilfælde gjorde det samarbejdsvillige selskab kun i meget begrænset omfang brug af forudgående licenser til toldfri import af råmaterialer. I stedet ændrede selskabet licenserne til ARO'er og overdrog dem til lokale leverandører, der derved opnåede kommercielle fordele. De kommercielle fordele ved ARO'erne svarer til det toldbeløb, som leverandøren slipper for at betale i kraft af muligheden for forventet eksportrestitution.

(61) Ordningen indebærer ydelse af subsidier, eftersom det finansielle bidrag fra den indiske regering i form af eftergivne importafgifter giver ARO-indehaveren en fordel, idet han kan indføre varer toldfrit. Der er tale om subsidier, som retligt er betinget af eksportresultater, og de anses derfor for specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(62) Subsidiebeløbet blev beregnet på grundlag af de importafgifter, der i undersøgelsesperioden fandt anvendelse for de råmaterialer, der blev anskaffet ved hjælp af ARO'er. Dette beløb blev derefter fordelt på hele udførslen i undersøgelsesperioden. Selskabet opnåede et subsidie på 3,2 %.

7. »Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra« (ordningen med tilskyndelsesforanstaltninger fra regeringen i Maharashtra)

a) *Retsgrundlag*

(63) For at fremme udbredelsen af virksomheder til mindre udviklede områder har regeringen i Maharashtra siden 1964 ydet incitamenter til nye eller ekspanderende virksomheder i delstatens udviklingsregioner ved hjælp af en ordning med tilskyndelsesforanstaltninger. Denne

ordning er blevet ændret adskillige gange siden dens indførelse. Ordningen fra 1993 fandt således anvendelse fra 1. oktober 1993 til 31. marts 2001, mens dens senest ændrede ordning fra 2001 blev indført den 31. marts 2001 og finder anvendelse til 31. marts 2006. Den vigtigste bestanddel i de forskellige ordninger (indtil 31. marts 2001) har været indrømmelsen af en omsætningsafgiftsbegunstigelse til virksomheder i delstatens udviklingsregioner og tilbagestående regioner.

b) *Støtteberettigelse*

(64) For at være støtteberettigede skal virksomheder investere i mindre udviklede områder, enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering i udvidelse eller diversificering af et eksisterende industriforetagende. Disse områder inddeles i forskellige kategorier efter deres grad af økonomisk udvikling (f.eks. ringe udviklet område, mindre udviklet område, mindst udviklet område). Hovedkriteriet for fastsættelsen af tilskyndelsesforanstaltningernes omfang er det område, hvori virksomheden befinder sig eller vil blive etableret, og investeringens størrelse.

c) *Tilladelighedsprøvnin*

(65) Den indiske regering hævdede, at denne ordning er et ikke-udligningsberettiget subsidie, da den opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 3, i grundforordningen og således er et tilladeligt regionalt subsidie ydet inden for delstaten Maharashtra.

(66) I henhold til denne artikel skal subsidier til ugunstigt stillede regioner i oprindelses- og/eller eksportlandet opfylde visse kriterier, hvis de ikke skal undergives udligningsforanstaltninger; de vigtigste kriterier er: i) at subsidierne skal ydes i medfør af en generel ramme for regionaludvikling, ii) at de pågældende regioner skal være klart afgrænsede, sammenhængende geografiske områder med en definerbar økonomisk og administrativ identitet, og iii) at områderne skal anses for ugunstigt stillede på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart skal fremgå af love eller andre officielle dokumenter. Disse kriterier skal indeholde et mål for økonomisk udvikling, som fastlægges på grundlag af mindst én af følgende faktorer: indkomst per capita eller husstandsindkomst per capita eller BNP per capita (som i intet tilfælde må være højere end 85 % af gennemsnittet for det pågældende land) eller en arbejdsløshedsprocent målt over en treårig periode (mindst 110 % af gennemsnittet for det pågældende land).

D. ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

- (77) Sulfanilsyre fremstilles af to selskaber i Fællesskabet, nemlig klageren, Sorochimie Chimie Fine (»Sorochimie«), og Quimigal S.A. (»Quimigal«). Det skal bemærkes, at Sorochimie fremstillede sulfanilsyre i hele den betragtede periode, mens Quimigal først begyndte at producere og sælge sulfanilsyre i 1999. I begyndelsen af den betragtede periode var der en række andre EF-producenter af sulfanilsyre på markedet. Alle disse andre producenter indstillede imidlertid produktionen i løbet af den pågældende periode, enten for at koncentrere sig om andre aktiviteter eller for at købe sulfanilsyre fra eksterne leverandører. De er derfor ikke taget i betragtning ved fastlæggelsen af »produktionen i Fællesskabet«. Det skal bemærkes, at disse vigtige udviklinger på Fællesskabets marked gav både Sorochimie og Quimigal mulighed for at øge deres produktion og salg.
- (78) Selv om Quimigal ikke er part i klagen, støttede selskabet proceduren og samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen finder derfor, at Quimigal og Sorochimie opfylder kravene i artikel 10, stk. 8, i grundforordningen, da de tegnede sig for 100 % af produktionen af sulfanilsyre i Fællesskabet på datoen for indledningen af proceduren. De anses derfor foreløbigt for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) i henhold til artikel 9, stk. 1, i samme forordning.

E. SKADE**1. Forbruget i Fællesskabet**

- (79) Det synlige forbrug af sulfanilsyre i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af:
- importen til Fællesskabet af den pågældende vare som fastlagt i betragtning 81
 - EF-erhvervsgrenens samlede dokumenterede salg på markedet i Fællesskabet
 - dokumenterede besvarelser fra tidligere EF-producenter af den pågældende vare, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og
 - dokumenterede oplysninger i klagen om andre tidligere producenter, der ikke udviste samarbejdsvilje.
- (80) Forbruget af sulfanilsyre i Fællesskabet var på ca. 11 000 tons i undersøgelsesperioden. Dette tal er ca. 13 % højere end i begyndelsen af den betragtede periode. Efter to år med en relativ stabil udvikling i 1997 og 1998 faldt forbruget lidt i 1999 og steg derefter kraftigt i 2000 og i undersøgelsesperioden.

2. Importen til Fællesskabet fra Indien**2.1. Oplysninger om importen**

- (81) Den KN-kode, som den pågældende vare i øjeblikket tariferes under, omfatter en række andre varer. Kommissionen gjorde derfor brug af de foreliggende faktiske oplysninger og fastsatte både importmængder og -priser for sulfanilsyre på følgende grundlag: Importen fra Indien blev fastlagt på grundlag af den samarbejdsvillige eksporterende producers besvarelse af Kommissionens spørgeskema. Importmængden fra Kina og Amerikas Forenede Stater (»USA«) blev fastlagt på grundlag af oplysninger i klagen, da producenterne i Kina udviste ringe samarbejdsvilje, og den eneste eksporterende producent i USA gav en fortrolig vurdering af selskabets eksport til Fællesskabet i den betragtede periode. Priserne på denne import blev hovedsagelig fastlagt på grundlag af oplysninger fra Eurostat, og den samarbejdsvillige kinesiske producers besvarelse af Kommissionens spørgeskema blev kun taget i betragtning for undersøgelsesperioden. Importmængder og -priser for importen med oprindelse i Ungarn og Japan blev fastlagt ved at sammenligne oplysninger fra Eurostat med brugernes besvarelser af Kommissionens spørgeskema. Det fremgik også af undersøgelsen, at størstedelen af importen med oprindelse i Indien blev fremstillet af den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent. Oplysningerne vedrørende denne import måtte derfor indekseres af fortrolighedshensyn. Det fremgik af undersøgelsen, at der i den betragtede periode ikke havde været nogen import fra andre tredjelande end de ovennævnte.

3. Importens omfang og priser

- (82) Importmængden blev næsten fordoblet i den betragtede periode, og i undersøgelsesperioden nåede den op på over 1 700 tons. Dens markedsandel steg med ca. 50 % i den samme periode, så den svarede til ca. 15 % af forbruget i Fællesskabet.
- (83) Gennemsnitsprisen på den pågældende import steg med 7 % i den betragtede periode. Den var sit laveste niveau i 1999.

	1997	1998	1999	2000	UP
Import (tons) (indeks)	100	149	119	118	192
Markedsandel (indeks)	100	143	124	113	171
Gennemsnitlig cif-pris i ECU/EUR pr. ton (indeks)	100	92	88	91	107

3.1. Prisunderbud

- (84) For at undersøge prisunderbuddet blev den vejede gennemsnitlige salgspris for hver kvalitet, som EF-erhvervsgruppen solgte til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på Fællesskabets marked, sammenlignet med den tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpris for den pågældende import. Sammenligningen blev foretaget efter fradrag af nedslag og rabatter. EF-erhvervsgruppens priser blev justeret til ab fabrik. Priserne på den pågældende import var cif-priser, der var behørigt justeret for told og omkostninger efter import.
- (85) Da den eksporterende producent i Indien udviste stor samarbejdsvilje, blev prisunderbuddet for Indien som helhed fastsat på grundlag af oplysninger fra dette selskab. Prisunderbuddet for importen med oprindelse i Indien er derfor 13 %. Det skal bemærkes, at den pågældende import medførte prisfald og pristryk for EF-erhvervsgruppen, som var tabsgivende i hele den betragtede periode.

4. EF-erhvervsgruppens situation

4.1. Indledende bemærkninger

- (86) Oplysninger om de to selskaber i EF-erhvervsgruppen måtte indekseres, da der er tale om fortrolige forretningsoplysninger. Desuden påbegyndte et af selskaberne i EF-erhvervsgruppen først sin produktion i 1999, dvs. halvvejs inde i den betragtede periode, og det blev derfor besluttet at anføre oplysninger om dette selskab adskilt fra oplysningerne om Sorochimie for at få en mere meningsfuld vurdering af udviklingstendenserne. Der anføres således to indeks, som begge starter på 100, for hver indikator. Udgangsåret for Sorochimie er 1997 og for Quimigal 1999 (undtagen i tilfælde af investeringer, der blev foretaget inden da).
- (87) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen omfattede undersøgelsen af den subsidierede imports virkninger for EF-erhvervsgruppen en vurdering af alle økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgruppens situation.

4.2. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (88) EF-erhvervsgrenens produktion blev mere end fordoblet i undersøgelsesperioden i forhold til begyndelsen af den betragtede periode. Grunden hertil var, at Sorochimies produktion steg med 51 % i den betragtede periode, og at Quimigal begyndte at sælge på markedet i 1999. EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg også i den betragtede periode, men ikke så meget som dens reelle produktion. Denne kombination af faktorer medførte en samlet stigning i EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad i den pågældende periode. Quimigals kapacitetsudnyttelsesgrad steg kraftigt, da selskabet kom ud af opstartsfasen. Begge selskaber opnåede en tilfredsstillende kapacitetsudnyttelse i undersøgelsesperioden.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Produktion (tons)	Sorochimie	100	126	125	142	151
	Quimigal	0	0	100	288	348
Kapacitet (tons)	Sorochimie	100	115	115	115	115
	Quimigal	0	0	100	133	133
Stigning i kapacitetsudnyttelse (%)	Sorochimie	100	110	109	124	132
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.3. Lagre

- (89) Sorochimies lagerbeholdning ved årets udgang var større målt i absolutte tal ved udgangen af undersøgelsesperioden end i 1997. Men målt i procent af produktionen faldt lagerbeholdningen i samme periode fra 15 % til 11 %. Quimigals lagerbeholdning faldt, efter at selskabet begyndte at sælge på markedet, og udgjorde ca. 5 % af produktionen i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenens lagerbeholdning ved årets udgang anses ikke for at være usædvanlig for denne industri.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Lagre (tons)	Sorochimie	100	94	76	69	108
	Quimigal	0	0	100	73	59

4.4. Salgsmængde, markedsandel og vækst

- (90) EF-erhvervsgrenens salg var mere end 75 % større i undersøgelsesperioden end i 1997. Det skal erindres, at noget af denne stigning skyldes, at Quimigal kom ind på markedet i 1999. Isoleret set øgede Sorochimie sit salg på Fællesskabets marked med næsten 40 % i den betragtede periode.

- (91) EF-erhvervsgrenen øgede sin andel af Fællesskabets marked med næsten 50 % i den betragtede periode. Den største markedsandel havde den i 2000. Den mistede imidlertid noget af sin markedsandel i undersøgelsesperioden, hvor den subsidierede import voksede hurtigere end det samlede marked. EF-erhvervsgrenens øgede markedsandel skyldtes især, at Quimigals produktion kom på markedet. Sorochimie var imidlertid også i stand til at øge sin markedsandel i den betragtede periode, eftersom en række andre producenter i Fællesskabet trak sig ud af markedet. Begge selskaber havde således en større vækst end væksten i forbruget. Denne vækst blev imidlertid opnået ved at skubbe kapacitetsudnyttelsen i vejret og udvikle salget af salte, da den subsidierede import forhindrede dem i at drage fuld nytte af omstruktureringen af EF-produktionen af sulfanilsyre og gennemføre den planlagte kapacitetsudvidelse (se betragtning 96).

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Salg (tons)	Sorochimie	100	93	96	135	138
	Quimigal	0	0	100	243	238
Markedsandel (%)	Sorochimie	100	92	103	132	126
	Quimigal	0	0	100	222	202

4.5. Salgspriser og omkostninger

- (92) Sorochimies gennemsnitlige salgspriser faldt med 9 % i den betragtede periode. Priserne faldt kraftigt mellem 1997 og 1998, hvorefter de igen begyndte at stige, om end meget langsomt. Udviklingen mellem 1997 og 1998 afspejler både et lille fald i prisen på anilin (prismæssigt det vigtigste råmateriale) og det pristryk, som den subsidierede import udøvede på Fællesskabets marked i denne periode, hvor den steg med 50 %. Sorochimies gennemsnitlige salgspriser steg en smule fra og med 1999, da selskabet kunne drage fordel af, at der var en vækst i forbruget i Fællesskabet, og at visse producenter forsvandt fra markedet. Denne stigning skete imidlertid ikke i samme tempo som stigningen i prisen på anilin, der omkostningsmæssigt er det vigtigste råmateriale i produktionen af sulfanilsyre. Det underbud, der konstateredes for den pågældende import i undersøgelsesperioden, afspejler således det pristryk, som importen udøvede på Sorochimies egne priser, da selskabet ikke var i stand til at genvinde den fulde prisstigning på dets vigtigste råmateriale. Quimigals gennemsnitlige salgspris steg hurtigere end Sorochimies, men det skal bemærkes, at selskabet var nødt til at tage udgangspunkt i en forholdsvis lav salgspris i 1999 og en forholdsvis lille salgsmængde, eftersom det forsøgte at etablere sig på markedet. På trods af de stigende salgspriser var selskabet imidlertid ikke i stand til at dække de fulde produktionsomkostninger, og det forblev tabsgivende i undersøgelsesperioden.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Gennemsnitlig salgspris (ECU/EUR pr. ton)	Sorochimie	100	85	86	87	91
	Quimigal	0	0	100	103	119

4.6. Rentabilitet

- (93) EF-erhvervsgrenen var tabsgivende i hele den betragtede periode og led de største tab i 2000. Det bør erindres, at den pågældende vare er blevet importeret til Fællesskabets marked i betydelige mængder og til lave priser siden begyndelsen af den betragtede periode. Den pågældende import havde således en markedsandel på ca. 10 % i 1997, og dens priser lå ca. 13 % lavere end EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden havde Sorochimie et etcifret tab på nettosalget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet (udtrykt i procent af dette salg), mens Quimigals tab var tocifret. For at fastlægge Quimigals afkast af nettosalget må der foretages en ny beregning af selskabets lineære afskrivninger over en periode på 10 år, så der ses bort fra de usædvanlige etableringsomkostninger i form af fremskyndet afskrivning. Da kapacitetsudnyttelsen var forholdsvis høj i undersøgelsesperioden, er virkningerne for enhedsomkostningerne af de lave produktionsmængder i opstartsfasen desuden ikke taget i betragtning i undersøgelsen.
- (94) Det er klart, at EF-erhvervsgrenens levedygtighed afhænger af, om den er i stand til at opnå højere salgspriser for sin produktion og derved komme ud af dens lange tabsgivende periode.

4.7. Investeringer og evnen til at tilvejebringe kapital

- (95) Nedenstående tabel viser, at EF-erhvervsgrenen fortsatte med at investere i sine sulfanilsyreaktiviteter gennem hele den betragtede periode. For Sorochimies vedkommende tog disse investeringer hovedsagelig sigte på vedligeholdelse af eksisterende anlægsaktiver. Det skal bemærkes, at Quimigal foretog store investeringer inden opstarten i 1999. Selskabet havde taget beslutningen om at komme ind på sulfanilsyremarkedet adskillige år tidligere, hvor priserne på Fællesskabets marked var højere.
- (96) Sorochimies evne til at tilvejebringe kapital er blevet påvirket af den subsidierede import, da planerne om at foretage investeringer for at øge kapaciteten er blevet udskudt, eftersom det nuværende utilstrækkelige afkast af sulfanilsyreaktiviteterne ikke gør det muligt at dække de nødvendige udgifter. Quimigal måtte også udskyde sine udvidelsesplaner på grund af den nuværende markedssituation.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Investeringer (ECU/EUR)	Sorochimie	100	39	92	91	81
	Quimigal	100	826	291	100	99

4.8. Afkast af investeringer og likviditet

- (97) Da EF-erhvervsgrenen var tabsgivende i hele den betragtede periode, forblev tallet også negativt for investeringsafkastet, som viser resultatet efter skat udtrykt i procent af den gennemsnitlige bogførte nettoværdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning af de aktiver, der er anvendt i produktionen af sulfanilsyre.
- (98) I hele den betragtede periode havde Sorochimie et likviditetsoverskud, som dog var ganske lille i 1998, 1999 og 2000. Quimigal havde et likviditetsoverskud i det første salgsår (1999), men derefter blev likviditeten negativ i 2000 og i undersøgelsesperioden.

4.9. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

- (99) Nedenstående tabel viser udviklingen i antallet af ansatte, der er beskæftiget med sulfanilsyreaktiviteter i de to selskaber i EF-erhvervsgrenen, og de samlede gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat. Produktivitetstallet er målt i tons pr. ansat.
- (100) For EF-erhvervsgrenen som helhed var antallet af ansatte det samme i undersøgelsesperioden som i begyndelsen af den betragtede periode. Det skal imidlertid bemærkes, at udviklingen gik i forskellig retning for de to selskaber, idet Sorochimie mistede et antal arbejdspladser, som svarede til det antal, der blev skabt af Quimigal, da det kom ind på markedet.

- (101) EF-erhvervsgrenen forbedrede sin produktivitet betydeligt i den betragtede periode, da Quimigal nåede op på sit planlagte produktionsniveau i undersøgelsesperioden, og der samlet set blev gjort en indsats for at forbedre konkurrenceevnen.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Ansatte (antal)	Sorochimie	100	96	89	86	86
	Quimigal	0	100	100	133	133
Gennemsnitlige lønkostninger pr. ansat (ECU/EUR pr. ansat)	Sorochimie	100	121	133	134	132
	Quimigal	0	100	278	208	208
Produktivitet (tons pr. ansat)	Sorochimie	100	131	140	166	177
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.10. Subsidiernes omfang

- (102) I betragtning af omfanget af og priserne på den subsidierede import kan virkningerne for EF-erhvervsgrenen af den faktiske væsentlige subsidiemargen ikke anses for at være ubetydelige.

tion var EF-erhvervsgrenen forhindret i at gennemføre sine udvidelsesplaner.

- (107) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 8 i grundforordningen, med hensyn til prisfald og pristryk, en lang tabsgivende periode, utilstrækkeligt investeringsafkast og udskudte planer om udvidelse.

4.11. Konklusion vedrørende skade

- (103) Importmængden fra Indien steg med mere end 90 % i den betragtede periode. Dens markedsandel steg med 50 % og nåede op på over 15 % i undersøgelsesperioden. Mellem 1997 og 1998 var der en kraftig vækst i importens markedsandel. Det var også på det tidspunkt, at der var det største fald i Sorochimies gennemsnitlige salgspriser, da selskabet var nødt til at konkurrere voldsomt med den subsidierede import i et forsøg på at fastholde sin markedsposition.

- (104) Selv om Sorochimie senere var i stand til at øge sine salgspriser og også sine salgsmængder, da andre virksomheder blev tvunget ud af markedet, forblev selskabet tabsgivende på grund af det lave prisniveau på markedet. Dette skete på trods af, at selskabet forsøgte at forbedre effektiviteten, hvilket fremgår af dets øgede produktivitet.

- (105) Quimigal var på intet tidspunkt i stand til at dække sine omkostninger, selv om selskabets tab blev noget mindre som følge af en, om end utilstrækkelig, stigning i salgspriserne.

- (106) Det er således tydeligt, at omfanget af og priserne på den subsidierede import forhindrede EF-erhvervsgrenen i at opnå en passende forrentning af sine sulfanilsyreaktiviteter, hvilket betød, at den var tabsgivende i hele den betragtede periode. Som en direkte følge af denne situa-

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (108) I henhold til artikel 8, stk. 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import med oprindelse i Indien har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import.

2. Virkningerne af den subsidierede import

- (109) Den subsidierede import steg med mere end 90 % i den betragtede periode. Stigningen var særlig stor mellem 1997 og 1998, hvor priserne på importen faldt med 8 %, hvilket medførte et kraftigt fald i Sorochimies salgspriser i et forsøg på at fastholde selskabets markedsandel. Den subsidierede imports lave prisniveau og dens

øgede andel af Fællesskabets marked trykkede EF-erhvervsgrenens priser, da den ikke var i stand til at lægge hele stigningen i produktionsomkostningerne over på dens salgspriser. Endelig kunne EF-erhvervsgrenen ikke øge sin produktionskapacitet, selv om andre EF-producenter trak sig ud af markedet, og der samlet set var en stigning i efterspørgslen i den betragtede periode.

3. Virkninger af andre faktorer

3.1. Dumpingimporten med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(110) I den sideløbende antidumpingundersøgelse konstateredes det foreløbigt, at dumpingimporten fra Folkerepublikken Kina forvoldte EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(111) Dumpingimporten med oprindelse i Folkerepublikken Kina anses derfor foreløbigt for at have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

3.2. Importen med oprindelse i andre tredjelande end Indien og Kina

(112) Med undtagelse af 1999, hvor forbruget i Fællesskabet faldt til sit laveste niveau i den betragtede periode, forblev omfanget af importen med oprindelse i andre tredjelande forholdsvis stabilt, nemlig på ca. 2 000 tons. Markedsandelen for denne import faldt derfor samlet set fra ca. 21 % i 1997 til 18 % i undersøgelsesperioden. På grundlag af de foreliggende oplysninger udgjorde kun importen fra USA og Ungarn over 1 % af forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at den eneste producent af sulfanilsyre i Japan ophørte med at fremstille den pågældende vare i den betragtede periode. Importen fra dette land var ikke betydelig i undersøgelsesperioden (under 100 tons), og den er derfor ikke taget i betragtning i denne undersøgelse.

(113) Importen fra USA steg betydeligt og nåede op på en markedsandel på ca. 10 % i undersøgelsesperioden. Dette skete på baggrund af, at visse produktionsaktiviteter var blevet omlagt i Fællesskabet. Priserne på importen med oprindelse i USA var væsentligt højere end EF-erhvervsgrenens priser.

(114) Importen med oprindelse i Ungarn faldt med næsten 50 % i den betragtede periode. Den gennemsnitlige salgspris på denne import lå væsentligt højere end den subsidierede imports og svarede stort set til EF-erhvervsgrenens salgspris.

(115) På grundlag af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at importen med oprindelse i andre tredjelande, og navnlig i USA og Ungarn, ikke bidrog til den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.3. Ændringer i forbrugsmønsteret

(116) Det synlige forbrug af sulfanilsyre i Fællesskabet steg i den betragtede periode fra ca. 10 000 tons i 1997 til ca. 11 000 tons i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenen var i stand til at øge sin markedsandel i den samme periode, da andre EF-producenter forlod markedet. Udviklingen i forbruget bidrog derfor ikke til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.4. EF-erhvervsgrenens eksportresultater

(117) Sorochimies eksport tegnede sig for ca. en tredjedel af det samlede salg i undersøgelsesperioden, hvilket svarede til niveauet i begyndelsen af den betragtede periode. I 1998 og 1999 medførte visse enkeltstående kontrakter en stigning i eksporten. Quimigals eksport tegnede sig for en større del af det samlede salg i undersøgelsesperioden, nemlig ca. halvdelen. EF-erhvervsgrenens eksportpriser i undersøgelsesperioden svarede til salgspriserne på Fællesskabets marked. Det konkluderes derfor foreløbigt, at EF-erhvervsgrenens eksportresultater ikke bidrog til den skade, den havde lidt.

3.5. Quimigals indtræden på Fællesskabets marked

(118) Det skal erindres, at Quimigal, der er det andet selskab i EF-erhvervsgrenen, begyndte at producere og sælge sulfanilsyre i 1999 som følge af en tidligere beslutning, der blev truffet på et tidspunkt, hvor sulfanilsyrepriserne på Fællesskabets marked var højere. Det hævdedes, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, i det mindste delvis burde tilskrives Quimigal i stedet for den pågældende import, da Quimigal havde forholdsvis lave salgspriser og høje enhedsomkostninger i de første driftsår. Denne påstand måtte afvises, da det var dumpingimportens meget lave priser, som tvang selskabet til at udbyde sine varer til lignende priser for at vinde markedsandele inden for et fornuftigt tidsrum. Derefter kunne Quimigal øge sine priser en smule.

(119) For at sikre, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, ikke fejlagtigt blev tilskrevet dumpingimporten, blev der desuden set bort fra eventuelle virkninger af usædvanlige etableringsomkostninger for Quimigals driftsresultater som beskrevet i afsnit 4.6 om rentabilitet.

- (120) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at Quimigals indtræden på markedet ikke bidrog til den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervsgrænsen.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (121) Det fremgik af undersøgelsen, at den betydelige subsidierede import fra Indien på Fællesskabets marked førte til et alvorligt fald i EF-erhvervsgrænsens gennemsnitlige salgspriser. EF-erhvervsgrænsen var nødt til at sænke sine priser betydeligt for at fastholde sin markedsandel og sikre en tilfredsstillende kapacitetsudnyttelse. Grunden til, at EF-erhvervsgrænsen var i stand til at øge sin markedsandel, var, at en række andre EF-producenter forlod sulfanilsyre markedet. Selv om EF-erhvervsgrænsen var i stand til at øge sine priser fra og med 1998, var disse stigninger ikke tilstrækkelige til at gøre den rentabel igen, da dumpingimporten og den subsidierede import trykkede EF-erhvervsgrænsens priser. I den samme periode fortsatte stigningen i den subsidierede import fra Indien.
- (122) Selv om importen fra Kina bidrog til den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrænsen har lidt, eftersom importens øgede andele af Fællesskabets marked og dens lave priser trykkede EF-erhvervsgrænsens priser, konkluderes det foreløbigt, at importen fra Indien isoleret set har forvoldt EF-erhvervsgrænsen væsentlig skade. I den betragtede periode steg importen fra Indien betydeligt, både med hensyn til omfang og markedsandel. Det skal også erindres, at gennemsnitsprisen for denne import var 13 % lavere end EF-erhvervsgrænsens i undersøgelsesperioden. Det konkluderes derfor foreløbigt, at dumpingimporten med oprindelse i Indien har forvoldt EF-erhvervsgrænsen væsentlig skade i form af lave salgspriser, manglende rentabilitet og negative investeringsafkast.
- (123) Desuden bidrog ændringerne i forbrugsmønstret og EF-erhvervsgrænsens eksportresultater ikke til den skade, som EF-erhvervsgrænsen har lidt.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Almindelige bemærkninger

- (124) Kommissionen undersøgte, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende subsidiering var tvungende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 31, stk. 1, i grundforordningen vurderede Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle parter, der var berørt af proceduren, samt følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

2. Undersøgelsen

- (125) Kommissionen sendte spørgeskemaer til importører, leverandører af råmaterialer, industrielle brugere af den pågældende vare samt andre interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (126) I alt blev der udsendt 27 spørgeskemaer, men der blev kun modtaget 9 besvarelser inden for de fastsatte frister. Som nævnt i betragtning 9 valgte en række selskaber udelukkende at fremsætte bemærkninger frem for at udfylde Kommissionens spørgeskema. Hvor det var relevant, blev der taget hensyn til disse bemærkninger.
- (127) Der blev modtaget rettidige besvarelser af spørgeskemaet fra følgende syv brugere af den pågældende vare:
- Bayer AG, Leverkusen, Tyskland.
 - Ciba Spezialitätenchemie Grenzach GmbH, Grenzach Wyhlen, Tyskland
 - Manuel Vilaseca SA, Barcelona, Spanien
 - SA Robama, Barcelona, Spanien
 - Sika Limited, Welwyn Garden City, Det Forenede Kongerige
 - SIPO srl, Milano, Italien
 - SKW Polymers GmbH, Trostberg, Tyskland
- fra en forhandler:
- Twinstar Chemicals Ltd, Harrow, Det Forenede Kongerige
- og fra en leverandør af råmaterialer til sulfanilsyreindustrien:
- Quimigal SA, Estarreja, Portugal.

3. Sandsynlige virkninger for EF-erhvervsgrænsen, hvis der indføres foranstaltninger

- (128) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrænsen omfatter to selskaber, som har produktionsfaciliteter i Frankrig og Portugal.
- (129) På trods af den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervsgrænsen i undersøgelsesperioden, er der ingen grund til at betvivle dens langsigtede leve- og konkurrencedygtighed på et marked, hvor der hersker normale og rimelige handelsvilkår. EF-erhvervsgrænsen har planer om at øge sin produktionskapacitet i Fællesskabet for at kunne dække den voksende efterspørgsel på hjemmemarkedet. Disse planer har imidlertid måttet udskydes på grund af det lave prisniveau i Fællesskabet, som den subsidierede import medførte.
- (130) Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrænsen var havnet i en tabsgivende situation, fordi den havde svært ved at konkurrere med de lave priser på den subsidierede import, hvis markedsandel øgedes betydeligt i den betragtede periode. Presset fra den subsidierede import tvang også en række EF-producenter til at indstille produktionen af sulfanilsyre.

- (131) Indførelsen af foranstaltninger anses for at kunne genskabe de rimelige konkurrencevilkår på markedet. Dette burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at øge sine salgsmængder og -priser og derved skabe det nødvendige afkastniveau til fortsat at kunne investere i sine produktionsfaciliteter.
- (132) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, er det næsten sikkert, at de tab, som EF-erhvervsgrenen havde i den betragtede periode, vil fortsætte. Den vil ikke være i stand til at investere i ny produktionskapacitet og konkurrere effektivt med importen fra tredjelands. Det skal bemærkes, at Sorochimie har anmodet om beskyttelse mod sine kreditorer på grund af selskabets vanskelige situation, og at en administrator udpeget af den lokale handelsret fører tilsyn med dets nuværende handelsaktiviteter. Det kan være umuligt for selskabet at fortsætte, hvis der ikke indføres foranstaltninger.
- (133) I den forbindelse skal det bemærkes, at eksporten fra Indien har været omfattet af antidumping- og antisubsidieforanstaltninger i USA siden marts 1993. Ud over Fællesskabets marked er antallet af markeder i tredje lande begrænset for denne eksport.
- (134) Det konkluderes derfor foreløbigt, at det er i EF-erhvervsgrenens interesse, at der indføres udligningsforanstaltninger.

4. Sandsynlige virkninger for forhandlere, hvis der indføres foranstaltninger

- (135) Kommissionen modtog en besvarelse fra et selskab, der indtil for nylig indførte den pågældende vare, og som også forhandlede sulfanilsyre fremstillet af EF-erhvervsgrenen. Selskabet bemærkede, at indførelsen af foranstaltninger i Fællesskabet kunne få nogle af brugerne til at flytte deres produktionsfaciliteter ud fra Fællesskabet eller trække sig ud af visse markeder for den endelige vare. Selskabet var derfor bange for, at dets virksomhed ville tage skade i Fællesskabet. Som konkluderet nedenfor med hensyn til brugerne af den pågældende vare er en sådan udvikling ikke sandsynlig, og det konkluderedes derfor foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville få alvorlige virkninger for EF-forhandlere af sulfanilsyre.

5. Sandsynlige virkninger for leverandører af råmaterialer til sulfanilsyreindustrien, hvis der indføres foranstaltninger

- (136) Kommissionen modtog kun en enkelt besvarelse af spørgeskemaet fra en leverandør af råmaterialet anilin til sulfanilsyreindustrien. Denne besvarelse var fra Quimigal, som også er en af de to EF-producenter af sulfanilsyre. Selskabets anilinsalg til sulfanilsyreproducenter i undersøgelsesperioden udgjorde en meget lille procentdel af dets samlede anilinsalg i Fællesskabet. På trods af dette faktum fremhævede selskabet vigtigheden af dets salg (både internt og eksternt) til sulfanilsyreindustrien.

- (137) På baggrund af den begrænsede samarbejdsvilje fra leverandører af råmaterialer til sulfanilsyreindustrien og situationen for den samarbejdsvillige leverandør konkluderes det foreløbigt, at det hverken vil have væsentlige positive eller negative følgevirkninger for leverandører, hvis der indføres udligningsforanstaltninger.

6. Sandsynlige virkninger for brugerne, hvis der indføres foranstaltninger

- (138) Sulfanilsyre har en række forskellige anvendelsesområder. Det anvendes til at fremstille optiske blegemidler, betontilsætningsstoffer og specialfarvestoffer. Det fremgik af oplysninger fra EF-erhvervsgrenen, samarbejdsvillige eksporterende producenter og en tidligere EF-producent af sulfanilsyre, at sektoren for optiske blegemidler var den væsentligste brugersektor, da den udgjorde ca. 65 % af det vurderede forbrug i Fællesskabet. Betontilsætningsstoffer udgjorde ca. 15 % af forbruget i Fællesskabet, og specialfarvestoffer udgjorde 10 %. Anvendelsesområdet for den resterende del, der også omfattede salg til forhandlere, var ukendt.
- (139) Kommissionen forsøgte at vurdere, hvor store de finansielle virkninger af foranstaltningerne ville være for de samarbejdsvillige brugere, ved både at tage hensyn til, hvor de købte deres sulfanilsyre, og hvor stor en andel disse køb udgjorde af de samlede produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden. I den forbindelse gik Kommissionen ud fra, at priserne på importen fra Indien ville stige med det toldbeløb, der foreslås indført i forbindelse med denne undersøgelse og den sideløbende antidumpingundersøgelse, hvilket også ville være tilfældet for importen fra Kina.
- (140) En række brugere gjorde indsigelse over for indførelsen af foranstaltninger med den begrundelse, at produktionskapaciteten i Fællesskabet er utilstrækkelig til at dække efterspørgslen på hjemmemarkedet, og Kommissionen besluttede derfor at behandle dette spørgsmål for alle brugersektorer i afsnit 7.

6.1. Optiske blegemidler

- (141) Kommissionen modtog tre besvarelser af spørgeskemaet fra EF-producenter af optiske blegemidler og skriftlige bemærkninger fra en fjerde. Optiske blegemidler er fluorescerende hvidgøringsmidler, der hovedsagelig anvendes af eksterne kunder i papir- og vaskemiddelindustrien. Selv om et af selskaberne, der besvarede spørgeskemaet, ikke indgav fuldstændige oplysninger om dets rentabilitet i den betragtede periode, anses den tendens, der konstateredes for de to andre selskaber, for at være generelt betegnende, da disse to selskaber tegnede sig for halvdelen af den sulfanilsyre, som de tre selskaber, der besvarede spørgeskemaet, anvendte i undersøgelsesperioden.
- (142) De samarbejdsvillige producenter af optiske blegemidler anvender enten ren sulfanilsyre eller ren sulfanilsyre i saltopløsning. I undersøgelsesperioden købte de ca. halvdelen af deres varer fra EF-erhvervsgrenen og den anden halvdel fra andre leverandører, herunder de berørte lande.

- (143) Sulfanilsyre anvendes kun i visse typer optiske blegemidler og i forskellige mængder. Det konstateredes ved at sammenholde oplysningerne fra de tre samarbejdsvillige brugere, at sulfanilsyre tegnede sig for ca. 10 % af deres fremstillingsomkostninger for optiske blegemidler, der indeholder sulfanilsyre. Ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 139, blev det fastslået, at foranstaltningerne ville medføre en stigning på lidt over 1 % i selskabernes fremstillingsomkostninger for optiske blegemidler, der indeholder sulfanilsyre, og en stigning på lidt under 1 % i deres samlede omkostninger (herunder salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA & G)).
- (144) Producenterne af optiske blegemidler hævdede, at der stort set ikke var nogen forskelle mellem de varettyper, der var tilgængelige på markedet. Optiske blegemidler behandles derfor som råvarer, og der er en intens konkurrence mellem producenterne. Dette underbygges af de oplysninger vedrørende rentabiliteten, der blev indgivet af to af de producenter, der besvarede spørgeskemaet. Det fremgik af disse oplysninger, at afkastet af salget af optiske blegemidler, som indeholder sulfanilsyre, var faldet betydeligt i den betragtede periode på trods af, at sulfanilsyre solgtes til dumpingpriser på markedet, og at der generelt set var et fald i de samlede fremstillingsomkostninger i den samme periode.
- (145) Det hævdedes, at producenter af optiske blegemidler i tredjelande, som ikke var omfattet af foranstaltninger, ville få en betydelig prisfordel, hvis der indførtes foranstaltninger over for den pågældende vare. En producent påstod, at hvis det allerede lave afkast af salget af optiske blegemidler blev yderligere reduceret som følge af foranstaltningerne, ville selskabet være nødt til at overveje, om det skulle blive på markedet.
- (146) Det er langt fra sikkert, at producenter af optiske blegemidler i lande uden for Fællesskabet vil få konkurrencemæssige fordele i forhold til EF-producenter, hvis der indføres foranstaltninger, især ikke med tanke på, at markedet for sulfanilsyre i et af de største producentlande af optiske blegemidler, nemlig USA, allerede er omfattet af en række antidumping- og antisubsidieforanstaltninger over for importen af sulfanilsyre. Det skal også bemærkes, at det ikke er påvist, at den fortsatte produktion af optiske blegemidler i Fællesskabet vil komme fare, i betragtning af at den eventuelle stigning i de samlede omkostninger for producenter af optiske blegemidler i Fællesskabet vil være mindre end 1 %, og at disse varer kun udgør en lille del af de samlede produktionsomkostningerne for papir. I betragtning af de betydelige investeringer, som disse producenter har foretaget i deres produktionsfaciliteter i Fællesskabet i de seneste år, markedets størrelse og deres kundegrundlag, er det tydeligt, at de fortsat vil have en betydelig markedsandel i Fællesskabet.
- (147) Det konkluderes derfor foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke vil få væsentlige negative følger for denne brugergruppe.
- 6.2. *Betontilsætningsstoffer*
- (148) Kommissionen modtog besvarelser af spørgeskemaet fra to selskaber, der producerer betontilsætningsstoffer, og skriftlige bemærkninger fra et tredje selskab. Betontilsætningsstoffer anvendes til at forbedre visse egenskaber i betonen og dermed dens ydeevne under en række forskellige betingelser.
- (149) Oplysningerne fra de samarbejdsvillige brugere viste, at sulfanilsyre blev anvendt til at fremstille alle former for betontilsætningsstoffer. Det konstateredes ved at sammenholde oplysningerne fra de to selskaber og under hensyntagen til deres respektive varesortiment og produktionsomfang, at sulfanilsyre udgjorde ca. 15 % af deres produktionsomkostninger. Ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 139, blev det fastslået, at foranstaltningerne ville medføre en stigning på lidt over 2 % i selskabernes fremstillingsomkostninger for betontilsætningsstoffer og en noget mindre stigning i deres samlede omkostninger (herunder SA & G-omkostninger).
- (150) Kun et af de selskaber, der besvarede spørgeskemaet, indgav oplysninger vedrørende rentabiliteten for salget af varer indeholdende sulfanilsyre. Kommissionen har derfor ikke kunnet foretage en nøjagtig vurdering af, hvilke finansielle virkninger indførelsen af foranstaltninger vil få for denne brugergruppe. Ikke desto mindre skal det bemærkes, at omsætningen for varer indeholdende sulfanilsyre udgør en meget lille del (dvs. mindre end 5 %) af den samlede omsætning for de to selskaber, der besvarede Kommissionens spørgeskema. Selv om det erkendes, at foranstaltningerne vil få en vis indvirkning på selskabernes aktiviteter med hensyn til produktion af betontilsætningsstoffer, vil deres samlede aktiviteter ikke komme i fare. Dette bekræftes af, at ingen af selskaberne hævdede, at de ikke ville være i stand til at påtage sig omkostningsstigningen eller overvælte en sådan stigning på kunderne.
- (151) De samme to samarbejdsvillige brugere var store modstandere af indførelsen af foranstaltninger. Ud over at stille spørgsmålstejn ved det tilstrækkelige udbud af sulfanilsyre i Fællesskabet, jf. afsnit 7, hævdede de, at deres konkurrenceevne ville blive forringet på verdensmarkedet i forhold til producenter af betontilsætningsstoffer i tredjelande, hvor der var adgang til sulfanilsyre fra Indien og Kina, som ikke var omfattet af told.
- (152) Denne påstand måtte afvises af en række årsager. For det første indgav ingen af selskaberne nogen beviser for denne påstand, såsom oplysninger om, i hvor høj grad deres konkurrenceevne var truet af producenter af betontilsætningsstoffer i andre tredjelande. I betragtning af den forventede stigning i disse selskabers samlede omkostninger, jf. betragtning 149, fandt Kommissionen desuden ikke, at disse foranstaltninger ville få en sådan skadelig følger for deres konkurrenceevne.

(153) Den tredje producent havde en mindre entydig holdning. Det pågældende selskab understregede, at dets konkurrenceevne i en vis grad afhang af indkøbspriserne på dets råmaterialer, men erkendte samtidig, at det var vigtigt at opretholde et konkurrencedygtigt produktionsgrundlag for sulfanilsyre i Fællesskabet af hensyn til forsyningsikkerheden for dette råmateriale.

(154) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke vil få væsentlige negative følger for aktiviteterne i denne brugersektor.

6.3. Farvestofproducenter

(155) Kommissionen modtog besvarelser fra tre farvestofproducenter, hvoraf den ene også havde svaret i sin egen skab af producent af optiske blegemidler. Der blev desuden modtaget skriftlige bemærkninger fra en fjerde producent. De købte forholdsvis små mængder sulfanilsyre i undersøgelsesperioden. Ca. halvdelen af disse køb vedrørte sulfanilsyre med oprindelse i Fællesskabet, mens den resterende del kom fra de berørte lande. Det konstateredes ved at sammenholde oplysningerne fra de tre selskaber og under hensyntagen til deres respektive vare-sortiment og produktionsomfang, at sulfanilsyre udgjorde mellem 5 % og 10 % af deres produktionsomkostninger for farvestoffer indeholdende sulfanilsyre. Omsætningen for disse varer udgjorde ca. en tredjedel af selskabernes samlede omsætning.

(156) Ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 139, blev det fastslået, at foranstaltningerne ville medføre en stigning på lidt over 1 % i selskabernes fremstillingsomkostninger for farvestoffer, der indeholder sulfanilsyre, og en lidt mindre stigning i deres samlede omkostninger (herunder SA & G-omkostninger). Da ingen af disse selskaber gav Kommissionen specifikke detaljerede oplysninger om rentabiliteten af deres farvestofaktiviteter, var det imidlertid ikke muligt nøjagtigt at fastslå, hvilken virkning foranstaltningerne eventuelt vil få for deres samlede finansielle situation.

(157) Et af de selskaber, der besvarede spørgeskemaet, indgav imidlertid skriftlige bemærkninger, hvori det fremhævede den store konkurrence på markedet for farvestoffer og selskabets lave fortjenstmargen. Selskabet anførte, at farvestofferne med oprindelse i Indien og Kina medførte en stor pris konkurrence, som muligvis kunne tilskrives dumping og subsidiering, og at enhver stigning i prisen på sulfanilsyre kunne få alvorlige følger for den fortsatte produktion af farvestoffer i Fællesskabet. Den eventuelle forekomst af dumping og subsidiering i et senere omsætningsled (der er ikke indgivet beviser for denne påstand) bør imidlertid ikke være til hinder for, at der anvendes instrumenter til beskyttelse af handelen for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumpingimporten for EF-erhvervsgrænsens produktion af sulfanilsyre.

(158) På baggrund af de manglende oplysninger om rentabiliteten og sulfanilsyreomkostningernes forholdsvis lave andel af de samlede produktionsomkostninger for alle farvestoffer, konkluderes det foreløbigt, at det ikke vil få væsentlige skadelige følger for denne brugersektor, hvis der indføres udligningstold.

6.4. Konklusion

(159) I betragtning af ovennævnte undersøgelsesresultater vedrørende de forskellige brugere af sulfanilsyre konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af foranstaltningerne vil påvirke deres finansielle situation en smule, men at deres fortsatte aktiviteter ikke vil komme i fare, og at det ikke vil få dem til at flytte deres produktion ud fra Fællesskabet.

7. Konkurrence og handelsforvridende virkninger

(160) Kommissionen undersøgte foranstaltningernes eventuelle konkurrencemæssige og handelsforvridende virkninger på baggrund af undersøgelsesresultaterne og bemærkningerne fra de interesserede parter. I disse bemærkninger blev det især påpeget, at der fortsat ville være behov for import af den pågældende vare til Fællesskabet, fordi EF-erhvervsgrænsen ikke var i stand til at dække efterspørgslen. En af brugerne udtrykte også bekymring for, at en mindskelse af udbuddet af varer fra Indien og Kina ville give Sorochimie mulighed for at fastsætte priserne på Fællesskabets marked sammen med det amerikanske selskab.

(161) Formålet med foranstaltningerne er ikke at forhindre importen til Fællesskabet, men at sikre, at denne import ikke finder sted til skadelige subsidierede priser. Importen fra en række forskellige lande vil stadig kunne dække en betydelig del af efterspørgslen i Fællesskabet. Det skal også bemærkes, at EF-erhvervsgrænsen har planer om at øge sin kapacitet, hvis den opnår et acceptabelt afkast af sit sulfanilsyresalg. Hvis indførelsen af foranstaltninger afhjælper de skadelige virkninger af den subsidierede import, er det derfor højst sandsynligt, at EF-erhvervsgrænsen vil være i stand til at gennemføre disse investeringsplaner. Det er vigtigt at bemærke, at produktionen af sulfanilsyre allerede er koncentreret i forholdsvis få lande i verden. Ifølge resultaterne af denne undersøgelse er produktionen uden for Fællesskabet nu begrænset til Indien, Kina, USA og Ungarn. Det er derfor i alle EF-brugeres interesse, at EF-erhvervsgrænsen har redelige konkurrencevilkår, så der fortsat vil være en lokal leverandør af den pågældende vare.

(162) Den anden påstand vedrørende risikoen for pris aftaler måtte afvises, da der var tale om en ren formodning. Der blev heller ikke indgivet dokumentation for den påstand. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil EF-erhvervsgrænsen desuden kunne blive tvunget til at indstille sin produktion. Hvis dette sker, vil antallet af leverandører på Fællesskabets marked blive endnu mindre, og de tilbageværende leverandører vil kunne øge deres priser for at drage fordel af denne situation.

- (163) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af en midlertidig udligningstold vil beskytte brugerindustriernes valgmuligheder og opretholde konkurrencen på Fællesskabets marked.

8. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (164) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at hensynet til Fællesskabets interesser ikke betyder, at der er tvingende årsager til ikke at indføre udligningstold i dette tilfælde.

H. MIDLERTIDIGE ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (165) For at forhindre, at den subsidierede import forvolder yderligere skade, ansås det for passende at indføre udligningsforanstaltninger i form af midlertidig told.
- (166) For at bestemme størrelsen af denne told tog Kommissionen hensyn til de fastlagte subsidiemargener og det toldbeløb, som vil være nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.
- (167) Med henblik herpå fastsatte Kommissionen en ikke-skadevoldende pris på grundlag af EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger (uden at tage hensyn til eventuelle usædvanlige omkostninger forbundet med Sorochimies vanskeligheder i limsektoren eller Quimigals etableringsomkostninger) plus en fortjenstmargen på 6 %. Dette blev anset for en rimelig og opnåelig fortjenstmargen for denne type erhvervsgræn i kemikalisektoren. Den ikke-skadevoldende pris blev sammenlignet med de dumpingimportens og den subsidierede imports priser, der blev benyttet til at fastslå prisunderbuddet (se ovenfor). Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi for at fastslå skadesmargenen.

2. Midlertidige foranstaltninger

- (168) Da skadestærsklen er højere end den konstaterede subsidiemargen, bør de midlertidige foranstaltninger baseres på subsidiemargenen. Følgende todsatser finder derfor anvendelse:

Indien (alle selskaber): 9,2 %.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (169) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det bemærkes, at alle afgørelser, der træffes vedrørende indførelsen af told med henblik på denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af sulfanilsyre henhørende under KN-kode ex 2921 42 10 (Taric-kode 2921 42 10 60) med oprindelse i Indien.
2. Den midlertidige udligningstold fastsættes til 9,2 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.
3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.
4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for 20 dage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 30 i forordning (EF) nr. 2026/97.

De berørte parter kan inden for en frist på en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse, jf. artikel 31, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2026/97.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 anvendes i en periode på fire måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2002.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 574/2002
af 3. april 2002
om ændring af forordning (EF) nr. 416/2002 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter at der var konstateret udbrud af klassisk svinepest i visse produktionsområder i Spanien, blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 416/2002 ⁽³⁾ fastsat undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien.
- (2) Efter at der var konstateret nye udbrud af klassisk svinepest i Spanien, indførte de spanske myndigheder nye beskyttelses- og overvågningszoner den 12. marts 2002. Listen over de pågældende zoner i bilag II til nævnte

forordning bør derfor fra den 15. marts 2002 tilpasses den øjeblikkelige veterinære situation.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 416/2002 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 15. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 19.

BILAG

»BILAG II

I provinsen Barcelona beskyttelses- og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II til bekendtgørelse af 8. marts 2002 fra det catalanske »Generalitat«, der blev offentliggjort i *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* nr. 3593 af 12.3.2002, s. 4551.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 575/2002

af 3. marts 2002

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 6. juli 2001 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Indien. Samme dato blev der indledt en sideløbende antisubsidieprocedure vedrørende importen af den samme vare med oprindelse i Indien ⁽⁴⁾.
- (2) Antidumpingproceduren indledtes på grundlag af en klage indgivet i maj 2001 af Sorochimie Chimie Fine, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 65 %, af produktionen af sulfanilsyre i Fællesskabet. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med nævnte vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en antidumpingprocedure.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter og importører/forhandlere, som den vidste var berørt af sagen, samt disses sammenslutninger, repræsentanterne for de berørte eksportlande, brugerne, leverandørerne og EF-producenterne. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (4) En række eksporterende producenter i de berørte lande samt producenter, brugere og en forhandler i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frist, og som dokumenterede, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.
- (5) I betragtning af det ifølge klagen store antal eksporterende producenter af den pågældende vare i de lande, der er omfattet af undersøgelsen, påtænkes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver ved undersøgelsen af dumpingspektet.
- (6) Kun et begrænset antal eksporterende producenter fra Kina og Indien gav sig imidlertid til kende og indgav de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Derfor blev det ikke anset for nødvendigt at anvende stikprøver for nogen af de berørte lande.
- (7) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra to EF-producenter, en indisk eksporterende producent og dennes forretningsmæssigt forbundne importør i Fællesskabet, en kinesisk eksporterende producent, et kinesisk handelselskab og en producent i et tredjeland med markedsøkonomi. Desuden modtog Kommissionen besvarelser fra syv brugere, en leverandør og en forhandler, som afgav oplysninger, der var tilstrækkelig fuldstændige og repræsentative til at kunne anvendes ved vurderingen af Fællesskabets interesser. En række selskaber valgte kun at fremsætte bemærkninger frem for at udfylde Kommissionens spørgeskema. Hvor det var relevant, blev der taget hensyn til disse bemærkninger.
- (8) For at give de eksporterende producenter i Kina, der måtte ønske det, mulighed for at anmode om markedsøkonomisk eller individuel behandling, sendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til de kinesiske selskaber, som den vidste var berørt af sagen. Et selskab anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«) eller om individuel behandling, hvis det i forbindelse med undersøgelsen blev fastslået, at det ikke opfyldte betingelserne for indrømmelse af markedsøkonomisk behandling.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om dumping, skade og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) Producenter i Fællesskabet

— Sorochimie Chimie Fine, Givet, Frankrig

— Quimigal S.A., Estarreja, Portugal.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 190 af 6.7.2001, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT C 190 af 6.7.2001, s. 5.

- b) En eksporterende producent i Indien
— Kokan Synthetics and Chemical Private Ltd, Dapoli, Ratnagiri, Maharashtra.
- c) En producent i et tredjeland med markedsøkonomi
— Nation Ford Chemical Company, South Carolina, USA.
- d) Brugere
— Bayer AG, Leverkusen, Tyskland.

(10) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra januar 1997 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(11) Den pågældende vare er sulfanilsyre. Der findes grundlæggende to sulfanilsyre-kvaliteter, alt efter renheden: en teknisk kvalitet og en rensset kvalitet. Nogle gange sælges den rensede kvalitet desuden som et salt af sulfanilsyre. Teknisk og rensset syre har de samme grundlæggende kemiske egenskaber med hensyn til kemisk betegnelse ($C_6H_7NO_3S$) og molekylstruktur, selv om der er en lille forskel i renhedsgraden (renheden er mindst 96 % for den tekniske kvalitet og mindst 99 % for den rensede kvalitet og syreindholdet i dets salt. De væsentligste urenheder er uopløselige reststoffer af anilin og alkali i en mængde på fra 2 % til under 0,1 %). De to kvaliteter af sulfanilsyre foreligger i form af tørt fritflydende pulver. Saltet af rensset sulfanilsyre sælges i form af pulver eller opløsninger afhængigt af kundens behov. Sulfanilsyre anvendes som råmateriale i produktionen af optiske blegemidler, betontilsætningsstoffer, farvestoffer til levnedsmidler og specialfarvestoffer. Selv om sulfanilsyre har forskellige anvendelser, anser brugerne alle dens kvaliteter og former for at være forholdsvis indbyrdes udskiftelige, og de benyttes på skift i de fleste anvendelser. De bør derfor anses for at være en og samme vare i forbindelse med denne procedure.

2. Samme vare

(12) Den vare, som Kina og Indien eksporterede til Fællesskabet, den, der solgtes på hjemmemarkedet i Indien, samt den, som EF-producenterne fremstillede og solgte i Fællesskabet, konstateredes at have de samme grundlæggende kemiske egenskaber og de samme anvendelser, og de anses derfor for samme vare i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING

1. Indien

1.1. Normal værdi

- (13) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen undersøgte Kommissionen først, om hjemmemarkedssalget af sulfanilsyre var repræsentativt, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det samlede eksport-salg til Fællesskabet. Undersøgelsen viste, at hjemmemarkedssalget var repræsentativt.
- (14) Kommissionen fastslog derefter, at de typer sulfanilsyre, der solgtes på hjemmemarkedet, var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, når de havde den samme kvalitet og forelå i samme form.
- (15) For hver varetype, der solgtes af den eksporterende producent på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelig med den kvalitet, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastsat, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende type i undersøgelsesperioden udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde af den sammenlignelige varetype, der eksporteredes til Fællesskabet. Undersøgelsen viste, at to af de tre eksporterede typer solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet.
- (16) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om selskabets hjemmemarkedssalg kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen.
- (17) Dette blev gjort ved for hver af de to repræsentative typer at fastsætte, hvor stor en andel af hjemmemarkedssalget til uafhængige kunder, der ikke var tabsgivende på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Da over 80 % af salget af disse varettyper på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke var tabsgivende, og den vejede gennemsnitlige salgspris var lig med eller højere end de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af alle salgspriserne på hjemmemarkedet for den pågældende type, der var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen.
- (18) For den varetype, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, måtte den normale værdi beregnes. Med henblik på at beregne den normale værdi blev de samarbejdsvillige eksporterende producenters egne salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA & G) og deres vejede gennemsnitlige fortjeneste på hjemmemarkedssalget af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden lagt til de gennemsnitlige fremstillingsomkostninger i undersøgelsesperioden, jf. artikel 2, stk. 6, i grundforordningen.

1.2. Eksportpris

- (19) Det fremgik af undersøgelsen, at den indiske eksportende producents eksportsalg både fandt sted til forretningsmæssigt og ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet.
- (20) For salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet fastsattes eksportprisen derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, dvs. på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.
- (21) Eksportprisen for salg gennem selskabets forretningsmæssigt forbundne importør blev beregnet på grundlag af prisen ved videresalg til uafhængige kunder. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg for denne importør, herunder SA & G-omkostninger, samt en rimelig fortjenstmargen, jf. artikel 2, stk. 9, i grundforordningen.

1.3. Sammenligning

- (22) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.
- (23) Der blev derfor indrømmet justeringer for forskelle i omkostninger til land- og søtransport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, pakning, kreditter, provisioner og rabatter, når dette var relevant og berettiget.
- (24) Selskabet gjorde krav på en justering for godtgørelse af en teoretisk told, som det ville have betalt for importen af det vigtigste råmateriale (anilin), hvis det havde anvendt importeret anilin i hele sin produktion af sulfanilsyre, der solgtes på hjemmemarkedet. Dette krav blev afvist, fordi det var baseret på teoretiske antagelser, og at det pågældende materiale (anilin), der indgik i den samme vare, i praksis ikke var pålagt told, når det skulle forbruges i Indien.
- (25) Selskabet gjorde også krav på en teoretisk mængderabat med den begrundelse, at hvis dets kunder på hjemmemarkedet havde købt de samme mængder som dets kunder på eksportmarkedet, ville de have kunnet opnå den samme prisrabat som kunderne i Fællesskabet. Dette krav kunne ikke godtages, da der i henhold til artikel 2, stk. 10, litra c), i grundforordningen kun kan foretages justeringer for mængderabatter, hvis de ydes for faktiske forskelle i mængde og ikke på grundlag af teoretiske antagelser. Det blev derfor undersøgt, om kravet kunne efterkommes i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), i samme forordning (»andre faktorer«), og det konsta-

teredes, at det mønster med prisrabatter, som selskabet hævdede at have anvendt, ikke var blevet anvendt konsekvent for dets salg på hjemmemarkedet. Det konstateredes nemlig, at mindre mængder/ordrer nogle gange solgtes til lavere priser end større mængder/ordrer. Da det ikke kunne påvises, at kunder på hjemmemarkedet konsekvent betaler andre priser på grund af forskellige købsmængder, kunne denne justering ikke godtages.

- (26) Selskabet gjorde også krav på en justering for kreditomkostninger for en række af dets salgstransaktioner på hjemmemarkedet, der var baseret på mundtlige aftaler. Denne justering kunne imidlertid ikke godtages, da selskabet ikke kunne fremlægge nogen dokumentation for aftalerne med hensyn til betalingsbetingelserne for salget. For de resterende salgstransaktioner på hjemmemarkedet, hvor betalingsbetingelserne var angivet i skriftlige salgsordrer og/eller -kontrakter, blev de kreditomkostninger, der blev godtaget, justeret i nedadgående retning. Dette skyldtes, at selskabet havde beregnet kreditomkostningerne på grundlag af den samlede fakturaværdi (inklusive indirekte afgifter såsom omsætnings- og forbrugsafgifter) i stedet for nettofakturaværdien. I den forbindelse konstateredes det, at betalingen af de omsætningsafgifter, som selskabet opkrævede fra sine kunder, blev rentefrit udskudt i en periode på 12 år, og at der således ikke var grundlag for at kræve justering for kreditomkostninger i forbindelse med omsætningsafgifterne. Desuden blev de forbrugsafgifter (der er en anden form for momsafgifter (»CENVAT-afgifter«)), der skulle betales til skattemyndighederne, beregnet på grundlag af forskellen mellem de CENVAT-afgifter, der var betalt for de indkøbte varer, og de CENVAT-afgifter, der pålagdes salget til kunderne. Det var ikke muligt at fastlægge, hvor stor en del CENVAT-afgifterne for salget af den pågældende vare udgjorde af dette beløb. Det konkluderedes derfor, at eventuelle kreditomkostninger (finansieringsomkostninger) for CENVAT-afgifter burde anses for normale faste driftsudgifter, og at der ikke burde foretages nogen justering for sådanne omkostninger.

1.4. Dumpingmargen

- (27) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen sammenlignedes den justerede vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den justerede vejede gennemsnitlige eksportpris som fastlagt ovenfor.
- (28) På dette grundlag udgør den foreløbige vejede gennemsnitlige dumpingmargen 24,6 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.
- (29) Da samarbejdsviljen var stor, blev den foreløbige rest-dumpingmargen fastsat på samme niveau som for det samarbejdsvillige selskab, dvs. 24,6 %.

2. Kina

2.1. Normal værdi

2.1.1. Markedsøkonomisk behandling

- (30) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen bør den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import med oprindelse i Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6 for de producenter, der konstateres at opfylde kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), dvs. hvis det er påvist, at de fremstiller og sælger den pågældende vare på markedsøkonomiske vilkår.
- (31) De eneste samarbejdsvillige kinesiske producent anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen og besvarede ansøgningsskemaet herom for eksporterende producenter.
- (32) Anmodningen blev afvist, fordi den ikke var indgivet af hele den koncern, der beskæftigede sig med produktion og salg af varen, men kun af et selskab i koncernen. Det var derfor ikke muligt at afgøre, om koncernen som helhed burde indrømmes markedsøkonomisk status. Desuden var det pågældende selskab pålagt begrænsninger i sine købs- og salgsaktiviteter. Selskabet havde hverken import- eller eksportlicens, og beslutninger vedrørende priser, omkostninger og produktionsfaktorer blev derfor ikke taget som reaktion på markedets signaler om udbud og efterspørgsel og heller ikke uden omfattende statslig indgriben, jf. betragtning 37.
- (33) Efter en særlig høring af det rådgivende udvalg blev det pågældende selskab underrettet om, at dets anmodning om markedsøkonomisk status ikke kunne imødekommes.

2.1.2. Referenceland

- (34) I henhold til artikel 2, stk. 7, i grundforordningen skal den normale værdi for selskaber, der ikke kan indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et referenceland. I indledningsmeddelelsen angav Kommissionen, at den havde til hensigt at anvende Amerikas Forenede Stater («USA») som et egnet referenceland, hvilket også blev foreslået i klagen, med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina. Efter at have undersøgt denne mulighed besluttede Kommissionen imidlertid, at det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende Indien som et referenceland, da markedsbetingelserne i dette land lignede dem i Kina. Kommissionen konstaterede også, at denne mulighed blev foreslået af den samarbejdsvillige kinesiske eksportør, som havde gjort indsigelse mod det oprindelige forslag i indledningsmeddelelsen.

2.1.3. Fastsættelse af den normale værdi i referencelandet

- (35) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), blev den normale værdi for den samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina fastsat på grundlag af bekræftede oplysninger fra producenten i referencelandet, dvs. på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales på Indiens hjemmemarked for varer, der var sammenlignelige med dem, den kinesiske eksporterende producent solgte til Fællesskabet.

2.2. Eksportpris

2.2.1. Individuel behandling

- (36) Det selskab, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk status, anmodede om individuel behandling, dvs. fastsættelse af en individuel dumpingmargen på grundlag af dets individuelle eksportpriser. Kommissionen undersøgte, om dette selskab reelt og juridisk havde den nødvendige grad af uafhængighed af staten.
- (37) I den forbindelse konstateredes det, at selskabet ikke havde nogen eksportlicens, og at hele dets eksport fandt sted gennem et handelsselskab, som kontrolleredes af de statslige myndigheder. Det konkluderedes derfor, at det pågældende selskab ikke opfyldte de nødvendige betingelser for individuel behandling.

2.2.2. Fastsættelse af eksportprisen

- (38) Hele den samarbejdsvillige kinesiske producent's eksport salg til Fællesskabet, der blev foretaget gennem handels-selskabet, fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, og eksportprisen blev fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, dvs. på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales.
- (39) Det fremgik af en sammenligning mellem de oplysninger om eksporten til Fællesskabet, som var indgivet af den samarbejdsvillige kinesiske eksportør, og importmængden som fastsat i betragtning 47, at denne eksport udgjorde mindre end 20 % af den samlede import til Fællesskabet fra Kina i undersøgelsesperioden. Derfor måtte eksportprisen for ikke-samarbejdsvillige producenter baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen. For ikke at belønne manglende samarbejdsvilje blev det i den forbindelse anset for hensigtsmæssigt at gøre brug af de laveste eksportpriser, der var fastsat for visse af den samarbejdsvillige eksportørs repræsentative transaktioner.

2.3. Sammenligning

- (40) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale fob-værdi, Indiens grænse, og fob-eksportprisen, Kinas grænse, for hver varetype, blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, som hævdedes og påvist at påvirke prissammenligneligheden. Der blev foretaget justeringer for transport- og forsikringsomkostninger, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

2.4. Dumpingmargen

- (41) Da den eneste samarbejdsvillige eksportør ikke var blevet indrømmet individuel behandling, blev der beregnet en samlet dumpingmargen for hele Kina. Det fremgik af sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen, at der forekom dumping af den pågældende vare med oprindelse i Kina, idet dumpingmargenen svarede til det beløb, hvormed den normale værdi oversteg eksportprisen til Fællesskabet.
- (42) Den foreløbige dumpingmargen for importen med oprindelse i Kina udgør 21 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.

- EF-erhvervsgrenens samlede dokumenterede salg på markedet i Fællesskabet
- dokumenterede besvarelser fra tidligere EF-producenter af den pågældende vare, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og
- dokumenterede oplysninger i klagen om andre tidligere producenter, der ikke udviste samarbejdsvilje.

- (46) Forbruget af sulfanilsyre i Fællesskabet var på ca. 11 000 tons i undersøgelsesperioden. Dette tal er ca. 13 % højere end i begyndelsen af den betragtede periode. Efter to år med en relativ stabil udvikling i 1997 og 1998 faldt forbruget lidt i 1999 og steg derefter kraftigt i 2000 og i undersøgelsesperioden.

D. ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

- (43) Sulfanilsyre fremstilles af to selskaber i Fællesskabet, nemlig klageren, Sorochimie Chimie Fine («Sorochimie»), og Quimigal S.A. («Quimigal»). Det skal bemærkes, at Sorochimie fremstillede sulfanilsyre i hele den betragtede periode, mens Quimigal først begyndte at producere og sælge sulfanilsyre i 1999. I begyndelsen af den betragtede periode var der en række andre EF-producenter af sulfanilsyre på markedet. Alle disse andre producenter indstillede imidlertid produktionen i løbet af den pågældende periode, enten for at koncentrere sig om andre aktiviteter eller for at købe sulfanilsyre fra eksterne leverandører. De er derfor ikke taget i betragtning ved fastlæggelsen af »produktionen i Fællesskabet«. Det skal bemærkes, at disse vigtige udviklinger på Fællesskabets marked gav både Sorochimie og Quimigal mulighed for at øge deres produktion og salg.
- (44) Selv om Quimigal ikke er part i klagen, støttede selskabet proceduren og samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen finder derfor, at Quimigal og Sorochimie opfylder kravene i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen, da de tegnede sig for 100 % af produktionen af sulfanilsyre i Fællesskabet på datoen for indledningen af proceduren. De anses derfor foreløbigt for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) i henhold til artikel 4, stk. 1, i samme forordning.

E. SKADE

1. Forbruget i Fællesskabet

- (45) Det synlige forbrug af sulfanilsyre i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af:
- importen til Fællesskabet af den pågældende vare som fastlagt i betragtning 47

2. Importen til Fællesskabet fra de pågældende lande

2.1. Oplysninger om importen

- (47) Den KN-kode, som den pågældende vare i øjeblikket tariferes under, omfatter en række andre varer. Kommissionen gjorde derfor brug af de foreliggende faktiske oplysninger og fastsatte både importmængder og -priser for sulfanilsyre på følgende grundlag: Importen fra Indien blev fastlagt på grundlag af den samarbejdsvillige eksporterende producents besvarelse af Kommissionens spørgeskema. Importmængden fra Kina og USA blev fastlagt på grundlag af oplysninger i klagen, da producenterne i Kina udviste ringe samarbejdsvilje, og den eneste eksporterende producent i USA gav en fortrolig vurdering af selskabets eksport til Fællesskabet i den betragtede periode. Priserne på denne import blev hovedsagelig fastlagt på grundlag af oplysninger fra Eurostat, og den samarbejdsvillige kinesiske producents besvarelse af Kommissionens spørgeskema blev kun taget i betragtning for undersøgelsesperioden. Importmængder og -priser for importen med oprindelse i Ungarn og Japan blev fastlagt ved at sammenligne oplysninger fra Eurostat med brugernes besvarelser af Kommissionens spørgeskema. Det fremgik af undersøgelsen, at der i den betragtede periode ikke havde været nogen import fra andre tredjelande end de ovennævnte.

2.2. Kumulativ vurdering af den pågældende imports virkninger

- (48) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen blev det undersøgt, om importen fra de berørte lande skulle vurderes kumulativt med henblik på at fastlægge skadens omfang.

- (49) Det konstateredes (se betragtning 29 og 42), at dumpingmargenen for begge de lande, der er omfattet af denne undersøgelse, var over den mindstegrænse, der er fastsat i artikel 9, stk. 3, i grundforordningen. Desuden var mængden af denne import fra begge disse lande ikke ubetydelig. Importen fra Indien og Kina havde tilsammen en markedsandel på over 40 % i undersøgelsesperioden, hvoraf Kina tegnede sig for ca. to tredjedele. Importmængden fra hvert af de berørte lande steg i den betragtede periode, og deres prisniveauer på Fællesskabets marked var forholdsvis ens i undersøgelsesperioden. Desuden konkurrerede den pågældende import på det samme marked som den tilsvarende vare fremstillet af EF-erhvervsgruppen, og mange brugere i Fællesskabet købte fra alle tre leverandører i den betragtede periode.
- (50) Det konkluderedes derfor foreløbigt, at importen med oprindelse i Indien og Kina skulle vurderes kumulativt.

3. Dumpingimportens omfang og priser

- (51) Mængden af den pågældende import steg med mere end 150 % i den betragtede periode, nemlig fra ca. 1 800 tons i 1997 til 4 600 tons i undersøgelsesperioden. Importens markedsandel blev mere end fordoblet i den betragtede periode, hvor den steg fra ca. 18 % til over 40 %.
- (52) Gennemsnitsprisen på den pågældende import steg med 9 % i den betragtede periode og var på sit laveste niveau i 1999.

	1997	1998	1999	2000	UP
Import (tons)	1 821	2 856	3 262	3 556	4 662
(indeks)	100	157	179	195	256
Markedsandel (indeks)	100	151	187	186	227
Gennemsnitlig cif-pris i ECU/EUR pr. ton (indeks)	100	91	86	90	109

3.1. Prisunderbud

- (53) For at undersøge prisunderbuddet blev den vejede gennemsnitlige salgspris for hver kvalitet, som EF-erhvervsgruppen solgte til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på Fællesskabets marked, sammenlignet med den tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpris for den pågældende import. Sammenligningen blev foretaget efter fradrag af nedslag og rabatter. EF-erhvervsgruppens priser blev justeret til ab fabrik. Priserne på den pågældende import var cif-priser, der var behørigt justeret for told og omkostninger efter import.
- (54) På dette grundlag var prisunderbuddet for importen fra Kina ca. 7 %. Da den eksporterende producent i Indien udviste stor samarbejdsvilje som nævnt i betragtning 29, blev prisunderbuddet for Indien som helhed fastsat til 13 % på grundlag af oplysninger fra dette selskab. Det skal bemærkes, at den pågældende import medførte prisfald og pristryk for EF-erhvervsgruppen, som var tabsgivende i hele den betragtede periode.

4. EF-erhvervsgrenens situation

4.1. Indledende bemærkninger

- (55) Oplysninger om de to selskaber i EF-erhvervsgrenen måtte indekseres, da der er tale om fortrolige forretningsoplysninger. Desuden påbegyndte et af selskaberne i EF-erhvervsgrenen først sin produktion i 1999, dvs. halvsvejs inde i den betragtede periode, og det blev derfor besluttet at anføre oplysninger om dette selskab adskilt fra oplysningerne om Sorochimie for at få en mere meningsfuld vurdering af udviklingstendenserne. Der anføres således to indeks, som begge starter på 100, for hver indikator. Udgangsåret for Sorochimie er 1997 og for Quimigal 1999 (undtagen i tilfælde af investeringer, der blev foretaget inden da).
- (56) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EF-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation.

4.2. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (57) EF-erhvervsgrenens produktion blev mere end fordoblet i undersøgelsesperioden i forhold til begyndelsen af den betragtede periode. Grunden hertil var, at Sorochimies produktion steg med 51 % i den betragtede periode, og at Quimigal begyndte at sælge på markedet i 1999. EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg også i den betragtede periode, men ikke så meget som dens reelle produktion. Denne kombination af faktorer medførte en samlet stigning i EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad i den pågældende periode. Quimigals kapacitetsudnyttelsesgrad steg kraftigt, da selskabet kom ud af opstartsfasen. Begge selskaber opnåede en tilfredsstillende kapacitetsudnyttelse i undersøgelsesperioden.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Produktion (tons)	Sorochimie	100	126	125	142	151
	Quimigal	0	0	100	288	348
Kapacitet (tons)	Sorochimie	100	115	115	115	115
	Quimigal	0	0	100	133	133
Stigning i kapacitetsudnyttelse (%)	Sorochimie	100	110	109	124	132
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.3. Lagre

- (58) Sorochimies lagerbeholdning ved årets udgang var større målt i absolutte tal ved udgangen af undersøgelsesperioden end i 1997. Men målt i procent af produktionen faldt lagerbeholdningen i samme periode fra 15 % til 11 %. Quimigals lagerbeholdning faldt, efter at selskabet begyndte at sælge på markedet, og udgjorde ca. 5 % af produktionen i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenens lagerbeholdning ved årets udgang anses ikke for at være usædvanlig for denne industri.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Lagre (tons)	Sorochimie	100	94	76	69	108
	Quimigal	0	0	100	73	59

4.4. Salgsmængde, markedsandel og vækst

- (59) EF-erhvervsgrenens salg var mere end 75 % større i undersøgelsesperioden end i 1997. Det skal erindres, at noget af denne stigning skyldes, at Quimigal kom ind på markedet i 1999. Isoleret set øgede Sorochimie sit salg på Fællesskabets marked med næsten 40 % i den betragtede periode.
- (60) EF-erhvervsgrenen øgede sin andel af Fællesskabets marked med næsten 50 % i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenens markedsandel var størst i 2000, men den mistede noget af sin markedsandel i undersøgelsesperioden, hvor dumpingimporten voksede hurtigere end det samlede marked. EF-erhvervsgrenens øgede markedsandel skyldtes især, at Quimigals produktion kom på markedet. Sorochimie var imidlertid også i stand til at øge sin markedsandel i den betragtede periode, eftersom en række andre producenter i Fællesskabet trak sig ud af markedet. Begge selskaber havde således en større vækst end væksten i forbruget. Denne vækst blev imidlertid opnået ved at skubbe kapacitetsudnyttelsen i vejret og udvikle salget af salte, da dumpingimporten forhindrede dem i at drage fuld nytte af omstruktureringen af EF-produktionen af sulfanilsyre og gennemføre den planlagte kapacitetsudvidelse (se betragtning 65).

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Salg (tons)	Sorochimie	100	93	96	135	138
	Quimigal	0	0	100	243	238
Markedsandel (%)	Sorochimie	100	92	103	132	126
	Quimigal	0	0	100	222	202

4.5. Salgspriser og omkostninger

- (61) Sorochimies gennemsnitlige salgspriser faldt med 9 % i den betragtede periode. Priserne faldt kraftigt mellem 1997 og 1998, hvorefter de igen begyndte at stige, om end meget langsomt. Udviklingen mellem 1997 og 1998 afspejler både et lille fald i prisen på anilin (prismæssigt det vigtigste råmateriale) og det pristryk, som dumpingimporten udøvede på Fællesskabets marked i denne periode, hvor den steg med 50 %. Sorochimies gennemsnitlige salgspriser steg en smule fra og med 1999, da selskabet kunne drage fordel af, at der var en vækst i forbruget i Fællesskabet, og at visse producenter forsvandt fra markedet. Denne stigning skete imidlertid ikke i samme tempo som stigningen i prisen på anilin, der omkostningsmæssigt er det vigtigste råmateriale i produktionen af sulfanilsyre. Det underbud, der konstateredes for den pågældende import i undersøgelsesperioden, afspejler således det pristryk, som importen udøvede på Sorochimies egne priser, da selskabet ikke var i stand til at genvinde den fulde prisstigning på dets vigtigste råmateriale. Quimigals gennemsnitlige salgspris steg hurtigere end Sorochimies, men det skal bemærkes, at selskabet var nødt til at tage udgangspunkt i en forholdsvis lav salgspris i 1999 og en forholdsvis lille salgsmængde, eftersom det forsøgte at etablere sig på markedet. På trods af de stigende salgspriser var selskabet imidlertid ikke i stand til at dække de fulde produktionsomkostninger, og det forblev tabsgivende i undersøgelsesperioden.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Gennemsnitlig salgspris (ECU/EUR pr. ton)	Sorochimie	100	85	86	87	91
	Quimigal	0	0	100	103	119

4.6. Rentabilitet

- (62) EF-erhvervsgrenen var tabsgivende i hele den betragtede periode og led de største tab i 2000. Det bør erindres, at den pågældende vare er blevet importeret til Fællesskabets marked i betydelige mængder og til lave priser siden begyndelsen af den betragtede periode. Den pågældende import havde således en markedsandel på ca. 18 % i 1997, og dens priser lå mellem 7 % og 13 % lavere end EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden havde Sorochimie et etcifret tab på nettosalget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet (udtrykt i procent af dette salg), mens Quimigals tab var tocifret. For at fastlægge Quimigals afkast af nettosalget må der foretages en ny beregning af selskabets lineære afskrivninger over en periode på 10 år, så der ses bort fra de usædvanlige etableringsomkostninger i form af fremskyndet afskrivning. Da kapacitetsudnyttelsen var forholdsvis høj i undersøgelsesperioden, er virkningerne for enhedsomkostningerne af de lave produktionsmængder i opstartsfasen desuden ikke taget i betragtning i undersøgelsen.
- (63) Det er klart, at EF-erhvervsgrenens levedygtighed afhænger af, om den er i stand til at opnå højere salgspriser for sin produktion og derved komme ud af dens lange tabsgivende periode.

4.7. Investeringer og evnen til at tilvejebringe kapital

- (64) Nedenstående tabel viser, at EF-erhvervsgrenen fortsatte med at investere i sine sulfanilsyreaktiviteter gennem hele den betragtede periode. For Sorochimies vedkommende tog disse investeringer hovedsagelig sigte på vedligeholdelse af eksisterende anlægsaktiver. Det skal bemærkes, at Quimigal foretog store investeringer inden opstarten i 1999. Selskabet havde taget beslutningen om at komme ind på sulfanilsyremarkedet adskillige år tidligere, hvor priserne på Fællesskabets marked var højere.
- (65) Sorochimies evne til at tilvejebringe kapital er blevet påvirket af dumpingimporten, da planerne om at foretage investeringer for at øge kapaciteten er blevet udskudt, eftersom det nuværende utilstrækkelige afkast af sulfanilsyreaktiviteterne ikke gør det muligt at dække de nødvendige udgifter. Quimigal måtte også udskyde sine udvidelsesplaner på grund af den nuværende markedssituation.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Gennemsnitlig salgspris (ECU/EUR pr. ton)	Sorochimie	100	39	92	91	81
	Quimigal	100	826	291	100	99

4.8. Afkast af investeringer og likviditet

- (66) Da EF-erhvervsgrenen var tabsgivende i hele den betragtede periode, forblev tallet også negativt for investeringsafkastet, som viser resultatet efter skat udtrykt i procent af den gennemsnitlige bogførte nettoværdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning af de aktiver, der er anvendt i produktionen af sulfanilsyre.
- (67) I hele den betragtede periode havde Sorochimie et likviditetsoverskud, som dog var ganske lille i 1998, 1999 og 2000. Quimigal havde et likviditetsoverskud i det første salgsår (1999), men derefter blev likviditeten negativ i 2000 og i undersøgelsesperioden.

4.9. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

- (68) Nedenstående tabel viser udviklingen i antallet af ansatte, der er beskæftiget med sulfanilsyreaktiviteter i de to selskaber i EF-erhvervsgrenen, og de samlede gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat. Produktivitetstallet er målt i tons pr. ansat.
- (69) For EF-erhvervsgrenen som helhed var antallet af ansatte det samme i undersøgelsesperioden som i begyndelsen af den betragtede periode. Det skal imidlertid bemærkes, at udviklingen gik i forskellig retning for de to selskaber, idet Sorochimie mistede et antal arbejdspladser, som svarede til det antal, der blev skabt af Quimigal, da det kom ind på markedet.

- (70) EF-erhvervsgrenen forbedrede sin produktivitet betydeligt i den betragtede periode, da Quimigal nåede op på sit planlagte produktionsniveau i undersøgelsesperioden, og der samlet set blev gjort en indsats for at forbedre konkurrenceevnen.

Indeks		1997	1998	1999	2000	UP
Ansatte (antal)	Sorochimie	100	96	89	86	86
	Quimigal	0	100	100	133	133
Gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat (ECU/EUR pr. ansat)	Sorochimie	100	121	133	134	132
	Quimigal	0	100	278	208	208
Produktivitet (tons pr. ansat)	Sorochimie	100	131	140	166	177
	Quimigal	0	0	100	216	261

4.10. Dumpingens størrelse

- (71) I betragtning af størrelsen af og priserne på dumpingimporten kan virkningerne af de faktiske væsentlige dumpingmargener ikke anses for at være ubetydelige.

steringsplaner. Tabene påvirkede også udviklingen i EF-erhvervsgrenens investeringsafkast.

- (76) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen, med hensyn til prisfald og pristryk, en lang tabsgivende periode, utilstrækkeligt investeringsafkast og udskudte planer om udvidelse.

4.11. Konklusion om skade

- (72) Importen fra de berørte lande havde en betydelig markedsandel, selv i begyndelsen af den betragtede periode. I selve undersøgelsesperioden var denne importmængde 150 % større end i 1997. Importen fordoblede sin markedsandel i den betragtede periode, og i undersøgelsesperioden nåede den op på mere end 40 %. Den pågældende import underbød EF-erhvervsgrenens priser betydeligt. Den største vækst i markedsandelen fandt sted mellem 1997 og 1998. Det var også på det tidspunkt, at der var det største fald i Sorochimies gennemsnitlige salgspriser, da selskabet var nødt til at konkurrere voldsomt med dumpingimporten i et forsøg på at fastholde sin markedsposition.

- (73) Selv om Sorochimie senere var i stand til at øge sine salgspriser og også sine salgsmængder, da andre virksomheder blev tvunget ud af markedet, forblev selskabet tabsgivende på grund af det lave prisniveau på markedet. Dette skete på trods af, at selskabet havde forbedret effektiviteten, hvilket fremgår af dets øgede produktivitet.

- (74) Quimigal var på intet tidspunkt i stand til at dække sine omkostninger, selv om selskabets tab blev noget mindre som følge af en, om end utilstrækkelig, stigning i salgspriserne.

- (75) Dumpingmargenerne konstateredes at være betydelige. Desuden havde EF-erhvervsgrenen som nævnt svært ved at tilvejebringe kapital som en direkte følge af den lange tabsgivende periode og måtte derfor udskyde sine inve-

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (77) I henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten med oprindelse i de berørte lande har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Dumpingimportens følger

- (78) Dumpingimporten steg med mere end 150 % i den betragtede periode. Dumpingimportens lave prisniveau og dens øgede andel af Fællesskabets marked førte både til et prisfald og et pristryk for begge selskaber i EF-erhvervsgrenen, da de ikke var i stand til at lægge hele stigningen i produktionsomkostningerne over på deres salgspriser. Endelig kunne EF-erhvervsgrenen ikke øge sin produktionskapacitet, selv om andre EF-producenter trak sig ud af markedet, og der samlet set var en stigning i efterspørgslen i den betragtede periode.

3. Virkninger af andre faktorer

3.1. Importen fra andre tredjelande

- (79) Med undtagelse af 1999, hvor forbruget i Fællesskabet faldt til sit laveste niveau i den betragtede periode, forblev omfanget af importen med oprindelse i andre tredjelande forholdsvis stabilt, nemlig på ca. 2 000 tons. Markedsandelen for denne import faldt derfor samlet set fra ca. 21 % i 1997 til 18 % i undersøgelsesperioden. Kun importen fra USA og Ungarn udgjorde over 1 % af forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at den eneste producent af sulfanilsyre i Japan ophørte med at fremstille den pågældende vare i den betragtede periode. Importen fra dette land var ikke betydelig i undersøgelsesperioden (under 100 tons), og den er derfor ikke taget i betragtning i denne undersøgelse.
- (80) Den pågældende vare med oprindelse i USA blev første gang importeret til Fællesskabets marked i 1999, hvorefter importen steg betydeligt og nåede op på en markedsandel på ca. 10 % i undersøgelsesperioden. Dette skete på baggrund af, at visse produktionsaktiviteter var blevet omlagt i Fællesskabet. Priserne på importen med oprindelse i USA var væsentligt højere end EF-erhvervsgrenens priser.
- (81) Importen med oprindelse i Ungarn faldt med næsten 50 % i den betragtede periode. Den gennemsnitlige salgspris på denne import lå væsentligt højere end dumpingimportens og svarede stort set til EF-erhvervsgrenens priser.
- (82) På grundlag af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at importen med oprindelse i andre tredjelande, og navnlig i USA og Ungarn, ikke bidrog til den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.2. Ændringer i forbrugsmønstret

- (83) Det synlige forbrug af sulfanilsyre i Fællesskabet steg i den betragtede periode fra ca. 10 000 tons i 1997 til ca. 11 000 tons i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenen var i stand til at øge sin markedsandel i den samme periode, da andre EF-producenter forlod markedet. Udviklingen i forbruget bidrog derfor ikke til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.3. EF-erhvervsgrenens eksportresultater

- (84) Sorochimies eksport tegnede sig for ca. en tredjedel af det samlede salg i undersøgelsesperioden, hvilket svarede til niveauet i begyndelsen af den betragtede periode. I 1998 og 1999 medførte visse enkeltstående kontrakter en stigning i eksporten. Quimigals eksport tegnede sig for en større del af det samlede salg i undersøgelsesperioden, nemlig ca. halvdelen. EF-erhvervsgrenens eksportpriser i undersøgelsesperioden svarede til salgspriserne på Fællesskabets marked. Det konkluderes derfor foreløbigt, at EF-erhvervsgrenens eksportresultater ikke bidrog til den skade, den havde lidt.

3.4. Quimigals indtræden på Fællesskabets marked

- (85) Det skal erindres, at Quimigal, der er det andet selskab i EF-erhvervsgrenen, begyndte at producere og sælge sulfanilsyre i 1999 som følge af en tidligere beslutning, der blev truffet på et tidspunkt, hvor sulfanilsyrepriserne på Fællesskabets marked var højere. Det hævdedes, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, i det mindste delvis burde tilskrives Quimigal i stedet for den pågældende import, da Quimigal havde forholdsvis lave salgspriser og høje enhedsomkostninger i de første driftsår. Denne påstand måtte afvises, da det var dumpingimportens meget lave priser, som tvang selskabet til at udbyde sine varer til lignende priser for at vinde markedsandele inden for et fornuftigt tidsrum. Derefter kunne Quimigal øge sine priser en smule.
- (86) For at sikre, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, ikke fejlagtigt blev tilskrevet dumpingimporten, blev der desuden set bort fra eventuelle virkninger af usædvanlige etableringsomkostninger for Quimigals driftsresultater som beskrevet i afsnit 4.6 om rentabilitet.
- (87) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at Quimigals indtræden på markedet ikke bidrog til den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervsgrenen.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (88) Det fremgik af undersøgelsen, at den betydelige dumpingimport på Fællesskabets marked førte til et alvorligt fald i EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser. EF-erhvervsgrenen var nødt til at sænke sine priser betydeligt for at fastholde sin markedsandel og sikre en tilfredsstillende kapacitetsudnyttelse. Der var desuden tale om et pristryk, da det ikke var muligt at

foretage de prisstigninger, der ellers ville have fundet sted uden dumpingimporten. Grunden til, at EF-erhvervsgrenen var i stand til at øge sin markedsandel, var, at en række andre EF-producenter forlod sulfanilsyre-markedet. Selv om EF-erhvervsgrenen var i stand til at øge sine priser fra og med 1998, var disse stigninger ikke tilstrækkelige til at gøre den rentabel igen. I den samme periode steg importmængden fra de berørte lande samt dens markedsandel.

- (89) På baggrund af ovenstående og i mangel af andre faktorer, der kunne have påført EF-erhvervsgrenen skade, konkluderedes det foreløbigt, at den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, som det fremgår af den lange tabsgivende situation, negative afkast af salg og investeringer samt problemer med at tilvejebringe kapital og gennemføre planer om udvidelse, var forårsaget af dumpingimporten.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle bemærkninger

- (90) Kommissionen undersøgte, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende dumping var tvungende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 21, stk. 1, i grundforordningen vurderede Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle parter, der var berørt af proceduren, samt følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

2. Undersøgelsen

- (91) Kommissionen sendte spørgeskemaer til importører, leverandører af råmaterialer, industrielle brugere af den pågældende vare samt andre interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (92) I alt blev der udsendt 27 spørgeskemaer, men der blev kun modtaget 9 besvarelser inden for de fastsatte frister. Som nævnt i betragtning 7 valgte en række selskaber udelukkende at fremsætte bemærkninger frem for at udfylde Kommissionens spørgeskema. Hvor det var relevant, blev der taget hensyn til disse bemærkninger.
- (93) Der blev modtaget rettidige besvarelser af spørgeskemaet fra følgende syv brugere af den pågældende vare:

- Bayer AG, Leverkusen, Tyskland
- Ciba Spezialitätenchemie Grenzach GmbH, Grenzach Wyhlen, Tyskland
- Manuel Vilaseca SA, Barcelona, Spanien
- SA Robama, Barcelona, Spanien
- Sika Limited, Welwyn Garden City, Det Forenede Kongerige
- SIPO srl, Milano, Italien
- SKW Polymers GmbH, Trostberg, Tyskland

fra en forhandler:

- Twinstar Chemicals Ltd., Harrow, Det Forenede Kongerige

og fra en leverandør af råmaterialer til sulfanilsyreindustrien:

- Quimigal S.A., Estarreja, Portugal.

3. Sandsynlige virkninger for EF-erhvervsgrenen, hvis der indføres foranstaltninger

- (94) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenen omfatter to selskaber, som har produktionsfaciliteter i Frankrig og Portugal.
- (95) På trods af den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden, er der ingen grund til at betvivle dens langsigtede leve- og konkurrenceedygtighed på et marked, hvor der hersker normale og rimelige handelsvilkår. EF-erhvervsgrenen har planer om at øge sin produktionskapacitet i Fællesskabet for at kunne dække den voksende efterspørgsel på hjemmemarkedet. Disse planer har imidlertid måttet udskydes på grund af det lave prisniveau i Fællesskabet, som dumpingimporten medførte.
- (96) Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrenen var havnet i en tabsgivende situation, fordi den havde svært ved at konkurrere med de lave priser på dumpingimporten, hvis markedsandel allerede var betydelig i begyndelsen af den betragtede periode og derefter steg betragteligt i løbet af denne periode. Presset fra dumpingimporten tvang også en række EF-producenter til at standse produktionen af sulfanilsyre.
- (97) Indførelsen af foranstaltninger anses for at kunne genskabe de rimelige konkurrencevilkår på markedet. Dette burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at øge sine salgsmængder og -priser og derved skabe det nødvendige afkastniveau til fortsat at kunne investere i sine produktionsfaciliteter.

- (98) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, er det næsten sikkert, at de tab, som EF-erhvervsgrenen havde i den betragtede periode, vil fortsætte. Den vil ikke være i stand til at investere i ny produktionskapacitet og konkurrere effektivt med importen fra tredjelande. Det skal bemærkes, at Sorochimie har anmodet om beskyttelse mod sine kreditorer på grund af selskabets vanskelige situation, og at en administrator udpeget af den lokale handelsret fører tilsyn med dets nuværende handelsaktiviteter. Det kan være umuligt for selskabet at fortsætte, hvis der ikke indføres foranstaltninger.
- (99) I den forbindelse skal det bemærkes, at eksporten fra de berørte lande har været omfattet af antidumpingforanstaltninger i USA siden august 1992 (for Kinas vedkommende) og marts 1993 (for Indiens vedkommende). Ud over Fællesskabets marked er antallet af markeder i tredjelande begrænset for denne eksport.
- (100) Det konkluderes derfor foreløbigt, at det er i EF-erhvervsgrenens interesse, at der indføres antidumpingforanstaltninger.

4. Sandsynlige virkninger for forhandlere, hvis der indføres foranstaltninger

- (101) Kommissionen modtog en besvarelse fra et selskab, der indtil for nylig indførte den pågældende vare, og som også forhandlede sulfanilsyre fremstillet af EF-erhvervsgrenen. Selskabet bemærkede, at indførelsen af foranstaltninger i Fællesskabet kunne få nogle af brugerne til at flytte deres produktionsfaciliteter ud fra Fællesskabet eller trække sig ud af visse markeder for den endelige vare. Selskabet var derfor bange for, at dets virksomhed ville tage skade i Fællesskabet. Som konkluderet nedenfor med hensyn til brugerne af den pågældende vare er en sådan udvikling ikke sandsynlig, og det konkluderedes derfor foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville få alvorlige virkninger for EF-forhandlere af sulfanilsyre.

5. Sandsynlige virkninger for leverandører af råmaterialer til sulfanilsyreindustrien, hvis der indføres foranstaltninger

- (102) Kommissionen modtog kun en enkelt besvarelse af spørgeskemaet fra en leverandør af råmaterialet anilin til sulfanilsyreindustrien. Denne besvarelse var fra Quimigal, som også er en af de to EF-producenter af sulfanilsyre. Selskabets anilinsalg til sulfanilsyreproducenter i undersøgelsesperioden udgjorde en meget lille procentdel af dets samlede anilinsalg i Fællesskabet. På trods af dette faktum fremhævede selskabet vigtigheden af dets salg (både internt og eksternt) til sulfanilsyreindustrien.
- (103) På baggrund af den begrænsede samarbejdsvilje fra leverandører af råmaterialer til sulfanilsyreindustrien og den særlige situation for den samarbejdsvillige leverandør konkluderes det foreløbigt, at det hverken vil have væsentlige positive eller negative følger for

leverandører, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger.

6. Sandsynlige virkninger for brugerne, hvis der indføres foranstaltninger

- (104) Sulfanilsyre har en række forskellige anvendelsesområder. Det anvendes til at fremstille optiske blegemidler, betontilsætningsstoffer og specialfarvestoffer. Det fremgik af oplysninger fra EF-erhvervsgrenen, samarbejdsvillige eksporterende producenter og en tidligere EF-producent af sulfanilsyre, at sektoren for optiske blegemidler var den væsentligste brugersektor, da den udgjorde ca. 65 % af det vurderede forbrug i Fællesskabet. Betontilsætningsstoffer udgjorde ca. 15 % af forbruget i Fællesskabet, og specialfarvestoffer udgjorde 10 %. Anvendelsesområdet for den resterende del, der også omfattede salg til forhandlere, var ukendt.
- (105) Kommissionen forsøgte at vurdere, hvor store de finansielle virkninger af foranstaltningerne ville være for de samarbejdsvillige brugere, ved både at tage hensyn til, hvor de købte deres sulfanilsyre, og hvor stor en andel disse køb udgjorde af de samlede produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden. Da de foreslåede foranstaltninger er baseret på de konstaterede dumpingmargener, tog denne vurdering udgangspunkt i, at priserne på importen fra de berørte lande ville stige som følge af den foreslåede told.
- (106) En række brugere gjorde indsigelse over for indførelsen af foranstaltninger med den begrundelse, at produktionskapaciteten i Fællesskabet er utilstrækkelig til at dække efterspørgslen på hjemmemarkedet, og Kommissionen besluttede derfor at behandle dette spørgsmål for alle brugersektorer i afsnit 7.

6.1. Optiske blegemidler

- (107) Kommissionen modtog tre besvarelser af spørgeskemaet fra EF-producenter af optiske blegemidler og skriftlige bemærkninger fra en fjerde. Optiske blegemidler er fluorescerende hvidgøringsmidler, der hovedsagelig anvendes af eksterne kunder i papir- og vaskemiddelindustrien. Selv om et af selskaberne, der besvarede spørgeskemaet, ikke indgav fuldstændige oplysninger om dets rentabilitet i den betragtede periode, anses den tendens, der konstateredes for de to andre selskaber, for at være generelt betegnende, da disse to selskaber tegnede sig for halvdelen af den sulfanilsyre, der anvendtes af alle tre selskaber i undersøgelsesperioden.
- (108) De samarbejdsvillige producenter af optiske blegemidler anvender enten ren sulfanilsyre eller ren sulfanilsyre i saltopløsning. I undersøgelsesperioden købte de ca. halvdelen af deres varer fra EF-erhvervsgrenen og den anden halvdel fra andre leverandører, herunder de berørte lande.

- (109) Sulfanilsyre anvendes kun i visse typer optiske blegemidler og i forskellige mængder. Det konstateredes ved at sammenholde oplysningerne fra de tre samarbejdsvillige brugere, at sulfanilsyre tegnede sig for ca. 10 % af deres fremstillingsomkostninger for optiske blegemidler, der indeholder sulfanilsyre. Ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 105, blev det fastslået, at foranstaltningerne ville medføre en stigning på lidt over 1 % i selskabernes fremstillingsomkostninger for optiske blegemidler, der indeholder sulfanilsyre, og en stigning på lidt under 1 % i deres samlede omkostninger (herunder SA & G-omkostninger).
- (110) Producenterne af optiske blegemidler hævdede, at der stort set ikke var nogen forskelle mellem de varettyper, der var tilgængelige på markedet. Optiske blegemidler behandles derfor som råvarer, og der er en intens konkurrence mellem producenterne. Dette underbygges af de oplysninger vedrørende rentabiliteten, der blev indgivet af to af de producenter, der besvarede spørgeskemaet. Det fremgik af disse oplysninger, at afkastet af salget af optiske blegemidler, som indeholder sulfanilsyre, var faldet betydeligt i den betragtede periode på trods af, at sulfanilsyre solgtes til dumpingpriser på markedet, og at der generelt set var et fald i de samlede fremstillingsomkostninger i den samme periode.
- (111) Det hævdedes, at producenter af optiske blegemidler i tredjelande, som ikke var omfattet af foranstaltninger, ville få en betydelig prisfordel, hvis der indførtes foranstaltninger over for den pågældende vare. En producent påstod, at hvis det allerede lave afkast af salget af optiske blegemidler blev yderligere reduceret som følge af foranstaltningerne, ville selskabet være nødt til at overveje, om det skulle blive på markedet.
- (112) Det er langt fra sikkert, at producenter af optiske blegemidler i lande uden for Fællesskabet vil få konkurrencemæssige fordele i forhold til EF-producenter, hvis der indføres foranstaltninger, især ikke med tanke på, at markedet for sulfanilsyre i et af de største producentlande af optiske blegemidler, nemlig USA, allerede er omfattet af en række antidumpingforanstaltninger over for importen af sulfanilsyre. Det skal også bemærkes, at det ikke er påvist, at den fortsatte produktion af optiske blegemidler i Fællesskabet vil komme fare, i betragtning af at den eventuelle stigning i de samlede omkostninger for producenter af optiske blegemidler i Fællesskabet vil være mindre end 1 %, og at disse varer kun udgør en lille del af de samlede produktionsomkostningerne for papir. I betragtning af de betydelige investeringer, som disse producenter har foretaget i deres produktionsfaciliteter i Fællesskabet i de seneste år, markedets størrelse og deres kundegrundlag, er det tydeligt, at de fortsat vil have en betydelig markedsandel i Fællesskabet.
- (113) Det konkluderes derfor foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke vil få væsentlige negative følger for denne brugergruppe.

6.2. Betontilsætningsstoffer

- (114) Kommissionen modtog besvarelser af spørgeskemaet fra to selskaber, der producerer betontilsætningsstoffer, og skriftlige bemærkninger fra et tredje selskab. Betontilsætningsstoffer anvendes til at forbedre visse egenskaber i betonen og dermed dens ydeevne under en række forskellige betingelser.
- (115) Oplysningerne fra de samarbejdsvillige brugere viste, at sulfanilsyre blev anvendt til at fremstille alle former for betontilsætningsstoffer. Det konstateredes ved at sammenholde oplysningerne fra de to selskaber og under hensyntagen til deres respektive varesortiment og produktionsomfang, at sulfanilsyre udgjorde ca. 15 % af deres produktionsomkostninger. Ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 105, blev det fastslået, at foranstaltningerne ville medføre en stigning på lidt over 2 % i selskabernes fremstillingsomkostninger for betontilsætningsstoffer og en mindre stigning i deres samlede omkostninger (herunder SA & G-omkostninger).
- (116) Kun et af de selskaber, der besvarede spørgeskemaet, indgav oplysninger vedrørende rentabiliteten for salget af varer indeholdende sulfanilsyre. Kommissionen har derfor ikke kunnet foretage en nøjagtig vurdering af, hvilke finansielle virkninger indførelsen af foranstaltninger vil få for denne brugergruppe. Ikke desto mindre skal det bemærkes, at omsætningen for varer indeholdende sulfanilsyre udgør en meget lille del (dvs. mindre end 5 %) af den samlede omsætning for de to selskaber, der besvarede Kommissionens spørgeskema. Selv om det erkendes, at foranstaltningerne vil få en vis indvirkning på selskabernes aktiviteter med hensyn til produktion af betontilsætningsstoffer, vil deres samlede aktiviteter ikke komme i fare. Dette bekræftes af, at ingen af selskaberne hævdede, at de ikke ville være i stand til at påtage sig omkostningsstigningen eller overvælde en sådan stigning på kunderne.
- (117) De samme to samarbejdsvillige brugere var store modstandere af indførelsen af foranstaltninger. Ud over at stille spørgsmål ved det tilstrækkelige udbud af sulfanilsyre i Fællesskabet, jf. afsnit 7, hævdede de, at deres konkurrenceevne ville blive forringet på verdensmarkedet i forhold til producenter af betontilsætningsstoffer i tredjelande, hvor der var adgang til sulfanilsyre fra Indien og Kina, som ikke var omfattet af antidumpingtold.
- (118) Denne påstand måtte afvises af en række årsager. For det første indgav ingen af selskaberne nogen beviser for denne påstand, såsom oplysninger om, i hvor høj grad deres konkurrenceevne var truet af producenter af betontilsætningsstoffer i andre tredjelande. I betragtning af den forventede stigning i disse selskabers samlede omkostninger, jf. betragtning 115, fandt Kommissionen desuden ikke, at disse foranstaltninger ville få en sådan skadelig følger for deres konkurrenceevne.

- (119) Den tredje producent havde en mindre entydig holdning. Det pågældende selskab understregede, at dets konkurrenceevne i en vis grad afhang af indkøbspriserne på dets råmaterialer, men erkendte samtidig, at det var vigtigt at opretholde et konkurrencedygtigt produktionsgrundlag for sulfanilsyre i Fællesskabet af hensyn til forsynings sikkerheden for dette råmateriale.
- (120) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke vil få væsentlige negative følger for aktiviteterne i denne brugersektor.

6.3. Farvestofproducenter

- (121) Kommissionen modtog besvarelser af spørgeskemaet fra tre farvestofproducenter, hvoraf den ene også havde svaret i sin egenskab af producent af optiske blegemidler. Der blev desuden modtaget skriftlige bemærkninger fra en fjerde producent. De købte forholdsvis små mængder sulfanilsyre i undersøgelsesperioden. Ca. halvdelen af disse køb vedrørte sulfanilsyre med oprindelse i Fællesskabet, mens den resterende del kom fra de berørte lande. Det konstateredes ved at sammenholde oplysningerne fra de tre selskaber og under hensyntagen til deres respektive varesortiment og produktionsomfang, at sulfanilsyre udgjorde mellem 5 % og 10 % af deres produktionsomkostninger for farvestoffer indeholdende sulfanilsyre. Omsætningen for disse varer udgjorde ca. en tredjedel af selskabernes samlede omsætning.
- (122) Ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 105, blev det fastslået, at foranstaltningerne ville medføre en stigning på lidt over 1 % i selskabernes fremstillingsomkostninger for farvestoffer, der indeholder sulfanilsyre, og en lidt mindre stigning i deres samlede omkostninger (herunder SA & G-omkostninger). Da ingen af disse selskaber gav Kommissionen specifikke detaljerede oplysninger om rentabiliteten af deres farvestofaktiviteter, var det imidlertid ikke muligt nøjagtigt at fastslå, hvilken virkning foranstaltningerne eventuelt vil få for deres samlede finansielle situation.
- (123) Et af de selskaber, der besvarede spørgeskemaet, indgav imidlertid skriftlige bemærkninger, hvori det fremhævede den store konkurrence på markedet for farvestoffer og selskabets lave fortjenstmargen. Selskabet anførte, at farvestofferne med oprindelse i Indien og Kina medførte en stor priskonkurrence, som muligvis kunne tilskrives dumpingpraksis, og at enhver stigning i prisen på sulfanilsyre kunne få alvorlige følger for den fortsatte produktion af farvestoffer i Fællesskabet. En eventuel dumpingpraksis i et senere omsætningsled (der er ikke indgivet beviser for denne påstand) bør imidlertid ikke være til hinder for, at der anvendes instrumenter til

beskyttelse af handelen for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumpingimporten for EF-erhvervsgrænsens produktion af sulfanilsyre.

- (124) På baggrund af de manglende oplysninger om rentabiliteten og sulfanilsyreomkostningernes forholdsvis lave andel af de samlede produktionsomkostninger for alle farvestoffer, konkluderes det foreløbigt, at det ikke vil få væsentlige skadelige følger for denne brugersektor, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger.

6.4. Konklusion

- (125) I betragtning af ovennævnte undersøgelsesresultater vedrørende de forskellige brugere af sulfanilsyre konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af foranstaltningerne vil påvirke deres finansielle situation en smule, men at deres fortsatte aktiviteter ikke vil komme i fare, og at det ikke vil få dem til at flytte deres produktion ud fra Fællesskabet.

7. Konkurrence og handelsforvridende virkninger

- (126) Kommissionen undersøgte foranstaltningernes eventuelle konkurrencemæssige og handelsforvridende virkninger på baggrund af undersøgelsesresultaterne og bemærkningerne fra de interesserede parter. I disse bemærkninger blev det især påpeget, at der fortsat ville være behov for import af den pågældende vare til Fællesskabet, fordi EF-erhvervsgrænsen ikke var i stand til at dække efterspørgslen. En af brugerne udtrykte også bekymring for, at en mindskelse af udbuddet af varer fra Indien og Kina ville give Sorochimie mulighed for at fastsætte priserne på Fællesskabets marked sammen med det amerikanske selskab.
- (127) Formålet med foranstaltningerne er ikke at forhindre importen til Fællesskabet, men at sikre, at denne import ikke finder sted til skadelige dumpingpriser. Importen fra en række forskellige lande vil stadig kunne dække en betydelig del af efterspørgslen i Fællesskabet. Det skal også bemærkes, at EF-erhvervsgrænsen har planer om at øge sin kapacitet, hvis den opnår et acceptabelt afkast af sit sulfanilsyresalg. Hvis indførelsen af foranstaltninger afhjælper de skadelige virkninger af dumpingimporten, er det derfor højst sandsynligt, at EF-erhvervsgrænsen vil være i stand til at gennemføre disse investeringsplaner. Det er vigtigt at bemærke, at produktionen af sulfanilsyre allerede er koncentreret i forholdsvis få lande i verden. Ifølge resultaterne af denne undersøgelse er produktionen uden for Fællesskabet nu begrænset til Indien, Kina, USA og Ungarn. Det er derfor i alle EF-brugeres interesse, at EF-erhvervsgrænsen har redelige konkurrencevilkår, så der fortsat vil være en lokal leverandør af den pågældende vare.

- (128) Den anden påstand vedrørende risikoen for prisaftaler måtte afvises, da der var tale om en ren formodning. Der blev heller ikke indgivet dokumentation for den påstand. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil EF-erhvervs-grenen desuden kunne blive tvunget til at indstille sin produktion. Hvis dette sker, vil antallet af leverandører på Fællesskabets marked blive endnu mindre, og de tilbageværende leverandører vil kunne øge deres priser for at drage fordel af denne situation.
- (129) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af en midlertidig antidumpingtold vil beskytte brugerindustriernes valgmuligheder og opretholde konkurrencen på Fællesskabets marked.

8. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (130) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at hensynet til Fællesskabets interesser ikke betyder, at der er tvingende årsager til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde.

H. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (131) For at forhindre, at dumpingimporten forvolder yderligere skade, ansås det for passende at indføre antidumpingforanstaltninger i form af midlertidig told.
- (132) For at bestemme størrelsen af denne told tog Kommissionen hensyn til de fastlagte dumpingmargener og den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervs-grenen har lidt.
- (133) Med henblik herpå fastsatte Kommissionen en ikke-skadevoldende pris på grundlag af EF-erhvervs-grenens produktionsomkostninger (uden at tage hensyn til eventuelle usædvanlige omkostninger forbundet med Sorochimies vanskeligheder i limsektoren eller Quimigals etableringsomkostninger) plus en fortjenstmargen på 6 %. Dette blev anset for en rimelig og opnåelig fortjenstmargen for denne type erhvervs-gren i kemikalie-sektoren. Den ikke-skadevoldende pris blev sammenlignet med de dumpingimportpriser, der blev benyttet til at fastslå prisunderbuddet (se ovenfor). Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi for at fastslå skadestærskelen.

2. Midlertidige foranstaltninger

- (134) Da dumpingmargenen for både Indien og Kina konstateredes at være lavere end skadestærskelen, bør den midlertidige told svare til de fastsatte dumpingmargener, jf. artikel 7, stk. 2, i grundforordningen.

- (135) For så vidt angår den sideløbende antisubsidieprocedure vedrørende Indien må ingen vare imidlertid pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, der er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering, jf. artikel 24, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 ⁽¹⁾ («antisubsidiegrundforordningen») og artikel 14, stk. 1, i grundforordningen. Det er derfor nødvendigt at fastlægge, om, og i hvilket omfang, subsidiebeløb og dumpingmargener kan tilskrives samme situation.

- (136) For så vidt angår Indien blev der i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen foreslået en midlertidig udligningstold svarende til subsidiebeløbet, der fandtes at være lavere end skadestærskelen. Visse af de undersøgte subsidieordninger, der konstateredes at være udligningsberettigede i Indien, var eksportsubsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i antisubsidiegrundforordningen. Disse subsidier kunne således kun påvirke den indiske eksporterende producents eksportpris og dermed medføre en højere dumpingmargen. Den dumpingmargen, der foreløbigt er fastsat for den eneste samarbejdsvillige indiske producent, kan med andre ord delvis tilskrives eksportsubsidierne. Under disse omstændigheder anses det ikke for rimeligt både at indføre udligningstold og antidumpingtold af et omfang, der fuldt ud modsvarer det pågældende eksportsubsidiebeløb og den foreløbigt fastsatte dumpingmargen. Den midlertidige antidumpingtold bør derfor justeres, så den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den midlertidige udligningstold, som udligner virkningerne af eksportsubsidierne. Antidumpingtolden for Indien blev således fastsat på samme niveau som dumpingmargenen (24,6 %) minus udligningstolden for eksportsubsidierne (6,6 %).

- (137) For Kinas vedkommende blev antidumpingtolden fastsat på samme niveau som dumpingmargenen.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (138) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det bemærkes, at alle afgørelser, der træffes vedrørende indførelsen af told med henblik på denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af sulfanilsyre henhørende under KN-kode ex 2921 42 10 (Taric-kode 2921 42 10 60) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	Midlertidig told (%)
Folkerepublikken Kina	21,0
Indien	20,1

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for 20 dage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96.

De berørte parter kan inden for en frist på en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse i henhold til artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 576/2002**af 3. april 2002****om fastsættelse for marts 2002 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1713/93 af 30. juni 1993 om særlige bestemmelser for anvendelse af landbrugsomregningskurserne i sukkersektoren ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1509/2001 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1878/2001 af 26. september 2001 om overgangsbestemmelser for ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker ⁽⁴⁾ skal artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁵⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000 ⁽⁶⁾, fortsat anvendes for sukker, som overføres fra produktionsåret 2000/01 til regnskabet for produktionsåret 2001/02.

(2) I artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1713/93 er det fastsat, at refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, omregnes til national valuta ved hjælp af en specifik landbrugsomregningskurs, der er lig med det pro rata-beregne-

gennemsnit af de landbrugsomregningskurser, som gælder i oplagringsmåneden. Den specifikke landbrugsomregningskurs skal fastsættes hver måned for den foregående måned. For de refusionsbeløb, der skal anvendes fra den 1. januar 1999, bør fastsættelsen af omregningskurser som følge af indførelsen af den agromonetære ordning for euroen fra samme dato dog begrænses til de specifikke vekselkurser mellem euro og de nationale valutaer for de medlemsstater, som ikke har vedtaget den fælles valuta.

(3) Anvendelsen af disse bestemmelser fører for marts 2002 til fastsættelse af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i nationale valutaer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den specifikke vekselkurs, der anvendes til at omregne refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, til nationale valutaer, fastsættes for marts 2002 som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2002.

Den anvendes fra den 1. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 94.

⁽³⁾ EFT L 200 af 25.7.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 258 af 27.9.2001, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. april 2002 om fastsættelse for marts 2002 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren

Specifikke vekselkurser		
1 EUR =	7,43251	danske kroner
	9,06212	svenske kroner
	0,615524	pund sterling

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 577/2002
af 3. april 2002
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjelpe, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 226/2002 ⁽²⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for appelsiner, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, snart ved at blive overskredet. Denne overskri-

delse vil skade ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for appelsiner, der udføres efter den 3. april 2002, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For appelsiner afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 226/2002, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 3. april 2002, men inden den 15. maj 2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 38 af 8.2.2002, s. 8.

DOMSTOLEN

RETTEEN I FØRSTE INSTANS

PRAKTISKE ANVISNINGER TIL PARTERNE

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS HAR —

i medfør af artikel 136a i Rettens procesreglement, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af hensyn til en hensigtsmæssig behandling af de sager, der er anlagt ved Retten, og med henblik på at fremme, at sagerne afvikles på de bedst mulige vilkår og inden for de kortest mulige frister, bør der gives parternes advokater og befuldmægtigede praktiske anvisninger med hensyn til udformningen af deres indlæg og dokumenter i forbindelse med den skriftlige forhandling ved Retten.
- (2) Disse anvisninger resumerer, forklarer og supplerer visse bestemmelser i Rettens procesreglement og skal gøre det muligt for parternes advokater og befuldmægtigede at tage højde for de krav, som gælder ved Retten, og som bl.a. følger af behovet for oversættelse og den elektroniske behandling af procesdokumenterne.
- (3) I medfør af den instruks af 3. marts 1994, som Retten har fastsat for sin justitssekretær (EFT L 78 af 22.3.1994, s. 32), som ændret den 29. marts 2001 (EFT L 119 af 27.4.2001, s. 2), skal justitssekretæren påse, at de dokumenter, der indgår i sagsakterne, opfylder kravene i statutterne for Domstolen, i procesreglementet og i de praktiske anvisninger til parterne, som Retten har vedtaget, samt i instruksen for justitssekretæren, og herunder særligt forlange en berigtigelse af processkrifter og dokumenter, der ikke opfylder kravene, samt afvise dokumenter, der ikke opfylder kravene i statutterne for Domstolen eller i procesreglementet, såfremt den pågældende part ikke berigtiger manglerne.
- (4) Ved at overholde de praktiske anvisninger opnår parternes advokater og befuldmægtigede sikkerhed for, at de indlæg og dokumenter, som de fremlægger, kan tages under behandling af Retten, ligesom de for så vidt angår forhold, som er omhandlet i nærværende anvisninger, ikke risikerer, at procesreglementets artikel 90, litra a), bringes i anvendelse.

(5) De praktiske anvisninger er udarbejdet i samråd med repræsentanter for de befuldmægtigede for medlemsstaterne og institutionerne, som møder i sager ved Retten, samt med Conseil des Barreaux de l'Union européenne (CCBE) og tager højde for de bemærkninger, disse er fremskommet med.

(6) Det må i øvrigt stærkt tilrådes advokaterne og de befuldmægtigede at følge de vejledninger for den skriftlige og den mundtlige forhandling, som er udarbejdet af justitssekretæren —

VEDTAGET FØLGENDE PRAKTISKE ANVISNINGER:

I. BENYTTELSE AF TEKNISKE KOMMUNIKATIONSMIDLER

1. Fremsendelse til Justitskontoret af en genpart af det underskrevne originaleksemplar af et processkrift, som omhandlet i procesreglementets artikel 43, stk. 6, kan ske:

— enten pr. telefax ((352) 4303-2100)

— eller pr. elektronisk post (e-post-adresse: cfi.registry@curia.eu.int).

2. Fremsendelse pr. elektronisk post accepteres kun som fremsendelse af en scannet genpart af det underskrevne originaleksemplar. Den blotte fremsendelse af en elektronisk fil, af en fil indeholdende en elektronisk signatur, eller af en elektronisk fremstillet faksimile af underskriften opfylder ikke betingelserne i procesreglementets artikel 43, stk. 6. Post vedrørende en sag, som modtages af Retten blot i form af et e-brev, vil ikke blive taget i betragtning.

Med henblik på at gøre det muligt at indføre scannede dokumenter i Rettens elektroniske arkiveringssystem er det ønskeligt, at disse er scannet med en 300 dpi-opløsning og er fremsendt i pdf-format (såvel billeder som tekst) ved hjælp af programmerne Acrobat eller Readiris 7 Pro.

3. Indlevering af et dokument pr. telefax eller elektronisk post kan kun anses for at være rettidig, såfremt det underskrevne originaleksemplar indgår til Justitskontoret inden for den frist, der er fastsat i procesreglementets artikel 43,

stk. 6, dvs. senest ti dage efter indleveringen. Det underskrevne originaleksemplar skal fremsendes uden ophold, straks efter fremsendelsen af genparten, uden at der er tilført rettelser eller ændringer, heller ikke selv om disse kun er af mindre betydning. I tilfælde af, at det underskrevne originaleksemplar afviger fra den tidligere indleverede genpart, vil kun datoen for indleveringen af det underskrevne originaleksemplar blive taget i betragtning.

4. En erklæring fra en part i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 2, om, at parten indvilliger i, at forkyndelser for ham sker pr. telefax eller ved ethvert andet teknisk kommunikationsmiddel, skal indeholde en angivelse af det telefax-nummer og/eller den e-post-adresse, hvor Justitskontoret kan foretage sådanne forkyndelser. Modtagerens computer skal disponere over et program (f.eks. Acrobat eller Readiris 7 Pro), som gør det muligt at visualisere Justitskontorets forkyndelser, der fremsendes i pdf-format.

II. UDFORMNING AF INDLÆGGENE

1. De indlæg og dokumenter, som parterne indleverer, skal udformes på en sådan måde, at det er muligt for Retten at behandle dem elektronisk og navnlig at scanne dokumenterne og praktisere tegningenkendelse.

Med henblik på at muliggøre benyttelsen af disse teknikker bør følgende krav være opfyldt:

- 1) Det anvendte papir er hvidt, ulinjeret og i A4-format. Der er kun tekst på den ene side af papiret (forsidetryk og ikke for- og bagsidetryk).
 - 2) Indlæggets og eventuelle bilags sider er samlet på en måde, så de uden besvær kan skilles ad (dvs. at de ikke må være indbundne eller fast hæftede på andre måder, f.eks. med lim, hæfteklammer eller lign.).
 - 3) Teksten er skrevet med en gængs skrifttype (som f.eks. Times New Roman, Courier eller Arial) i min. størrelse 12 for så vidt angår tekst og min. størrelse 10 for så vidt angår fodnoter, med en linjefstand på 1,5 og en øverste, nederste, venstre og højre margen på min. 2,5 cm.
 - 4) Indlæggets sider nummereres øverst til højre, fortløbende og i stigende rækkefølge. Nummereringen omfatter ligeledes fortløbende samtlige sider i dokumenter, der er vedlagt som bilag til indlægget, således at det ved en optælling af siderne kan sikres, at alle sider kommer med, når bilagene scannes.
2. Følgende oplysninger fremgår af indlæggets første side:
 - 1) Indlæggets art (stævning, svarskrift, replik, duplik, begæring om intervention, intervenientens skriftlige indlæg, formalitetsindsigelse, bemærkninger til ..., besvarelse af spørgsmål osv.).

- 2) Sagens nummer (T-.../..), såfremt dette er blevet meddelt af Justitskontoret.

- 3) Sagsøgerens og sagsøgtens navne.

- 4) Navnet på den part, der indleverer indlægget.

3. Hvert afsnit i indlægget nummereres.

4. Indlægget afsluttes med partens advokats eller befuldmægtigedes underskrift.

III. STÆVNINGENS OG SVARSKRIFTETS STRUKTUR OG INDHOLD

1. Stævningens indhold skal opfylde de krav, der er fastsat i procesreglementets artikel 44, stk. 1 og 2.

2. Stævningens indledende del skal således indeholde:

- 1) sagsøgerens navn og adresse

- 2) sagsøgerens befuldmægtigedes eller advokats navn samt en angivelse af, i hvilket egenskab han møder

- 3) angivelse af sagsøgte

- 4) de erklæringer, der er omhandlet i procesreglementets artikel 44, stk. 2 (valgt adresse eller angivelse af, at advokaten eller den befuldmægtigede indvilliger i, at forkyndelser foretages ved tekniske kommunikationsmidler).

3. Stævningen skal i dens indledende eller afsluttende del indeholde en nøjagtig angivelse af den domskonklusion, man ønsker, at Retten skal nå frem til (sagsøgerens påstande, f.eks. om annullation af en retsakt, med en nøjagtig angivelse af den pågældende retsakt, eller om, at sagsøgte tilpligtes at betale et beløb på ... i erstatning).

4. En stævning i et annullationssøgsmaal skal være vedlagt en kopi af den anfægtede retsakt med angivelse af, at det er denne retsakt, som anfægtes.

5. Stævningen bør vedlægges en sammenfatning af anbringenderne og de væsentligste argumenter med henblik på at lette udformningen af den meddelelse, som udarbejdes af Justitskontoret i henhold til procesreglementets artikel 24. Sammenfatningen må højst fylde to sider.

6. Sammen med stævningen fremlægges — adskilt fra dokumenter, der er vedlagt stævningen som bilag til støtte for de nedlagte påstande — de dokumenter, som er omhandlet i procesreglementets artikel 44, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b).

7. Den indledende del af stævningen bør efterfølges af en kort sagsfremstilling.

8. Den retlige argumentation bør struktureres i henhold til de anbringender, som gøres gældende. Det vil i almindelighed være hensigtsmæssigt at indlede den retlige argumentation med en oversigt over anbringenderne.

9. Påberåbelse af beviser skal foretages på præcis og udtrykkelig vis og med en klar angivelse af de faktiske forhold, som skal bevises:
- Dokumentbeviser skal henvise til et nummer i bilagsfortegnelsen eller, såfremt dokumentet ikke er i sagsøgerens besiddelse, angive, hvordan dokumentet kan fremskaffes.
 - Anmodning om vidneførsel og om indhentelse af oplysninger skal indeholde en præcis angivelse af de berørte personer.
10. Svarkriftets indhold skal opfylde de krav, der er fastsat i procesreglementets artikel 46, stk. 1.
11. Svarkriftets indledende del skal således, ud over sagens nummer og sagsøgerens navn, indeholde:
- 1) sagsøgtes navn og adresse
 - 2) sagsøgtes befuldmægtigedes eller advokats navn samt en angivelse af, i hvilken egenskab han møder
 - 3) de erklæringer, der er omhandlet i procesreglementets artikel 44, stk. 2 (valgt adresse eller angivelse af, at advokaten eller den befuldmægtigede indvilliger i, at forkyndelser foretages ved tekniske kommunikationsmidler).
12. Svarkriftet skal i dets indledende eller afsluttende del indeholde en nøjagtig angivelse af den domskonklusion, man ønsker, at Retten skal nå frem til (sagsøgtes påstande).
13. Punkt 6, 8 og 9 finder tilsvarende anvendelse på svarkriftet.
14. Såfremt en part vil bestride faktiske omstændigheder, som er fremført af modparten, skal dette ske udtrykkeligt og med en nøjagtig angivelse af de faktiske omstændigheder, der er tale om.

IV. FREMLÆGGELSE AF BILAG TIL INDLÆG

1. Som bilag til indlæg kan kun fremlægges dokumenter, der er nævnt i indlæggene, og som er nødvendige med henblik på at bevise eller belyse indholdet heraf.
2. Fremlæggelse af bilag vil kun blive accepteret, såfremt der samtidig fremlægges en bilagsfortegnelse. Af bilagsfortegnelsen skal for hvert enkelt dokument, der fremlægges som bilag, fremgå følgende:
 - 1) bilagets nummer
 - 2) en kort beskrivelse af bilaget med angivelse af dets art (f.eks. »skrivelse« med angivelse af dato, ophavsmand, modtager og antal sider i bilaget)

- 3) angivelse af, på hvilken side og i hvilket afsnit i indlægget dokumentet er nævnt, og hvor der er redegjort for, hvorfor det fremlægges.

Nummereringen af bilagene bør indeholde en henvisning til det indlæg, dokumentet er fremlagt som bilag til (f.eks. bilag A.1, A.2, ... for bilag til stævningen, B.1, B.2, ... for svarkriftet, C.1, C.2, ... for replikken, D.1, D.2, ... for duplikken).

3. Såfremt der til et indlæg fremlægges mere end ti bilag, bør bilagsfortegnelsen ledsages af en ekstrakt, hvori de relevante dele af hvert bilag, som parten vil støtte sig på, identificeres og gengives, dog undtaget dokumenter på ikke over tre sider.
4. Ekstrakten efterfølges af bilagene i deres helhed i den rækkefølge og med den nummerering, der fremgår af bilagsfortegnelsen.
5. Såfremt der med et indlæg af hensyn til Retten fremlægges kopier af retsafgørelser, af henvisninger til juridisk litteratur eller af lovgivning, adskilles de fra de øvrige bilag, og de gengives ikke i ekstrakten.
6. Såfremt der er bilag til bilagene, skal disse nummereres og fremtræde på en måde, så enhver mulighed for forveksling undgås, eventuelt ved benyttelse af en undernummerering.
7. Enhver henvisning til et fremlagt dokument sker med benyttelse af det pågældende bilags nummer, som det fremgår af bilagsfortegnelsen, herunder med angivelse af det indlæg, med hvilket bilaget er fremlagt, efter den fremgangsmåde, der er angivet ovenfor i punkt IV.2.

V. INDLÆGGENES LÆNGDE

1. Såvel i parternes egen interesse som af hensyn til en forsvarlig retspleje bør indlæggene koncentrere sig om det væsentlige og være så kortfattede som muligt. Lange indlæg vanskeliggør arbejdet med sagen og er en væsentlig årsag til forlængelsen af sagsbehandlingstiderne.
2. Det maksimale antal sider i et indlæg bør, alt efter det omhandlede sagsområde og sagens omstændigheder, som udgangspunkt ikke overstige
 - 20-50 sider for stævningen samt for svarkriftet
 - 10-25 sider for replikken samt for duplikken
 - 10-20 sider for formalitetsindsigelser samt for skriftlige bemærkninger til sådanne indsigelser
 - 10-20 sider for interventionsindlæg.

Det er ønskeligt, at disse maksimale antal ikke nås. De nævnte grænser kan overskrides i sager, der retligt eller faktisk er særligt komplicerede.

VI. BEGÆRING OM, AT EN SAG AFGØRES EFTER EN HASTE-PROCEDURE

1. Den part, der i et særskilt dokument i henhold til procesreglementets artikel 76a fremsætter begæring om, at Retten træffer afgørelse efter en hasteprocedure, skal give en kort begrundelse for sagens særlige uopsættelighed.
2. Eftersom hasteproceduren hovedsageligt er en mundtlig forhandling, vil en begæring herom kun blive taget i betragtning, såfremt indlægget (stævningen eller svarskriftet) fra den part, der fremsætter begæringen, alene indeholder en kort fremstilling af de anbringender, der gøres gældende, og kun har et begrænset antal bilag.
3. Antallet af sider i en stævning, i relation til hvilken sagsøgeren fremsætter begæring om, at Retten træffer afgørelse efter en hasteprocedure, bør, alt efter det omhandlede sagsområde og sagens omstændigheder, som udgangspunkt ikke overstige 10-25 sider.

VII. BEGÆRINGER OM UDSÆTTELSE AF GENNEMFØRELSEN SAMT ANDRE FORELØBIGE FORHOLDSREGLER

1. Begæringen skal fremsættes i et særskilt dokument. Den skal være umiddelbart forståelig, således at det ikke er nødvendigt at sammenholde den med stævningen i hovedsagen.
2. Begæringen om udsættelse af gennemførelsen eller om andre foreløbige forholdsregler skal meget kortfattet og præcist angive sagens genstand, de faktiske og retlige grunde, som søgsmålet i hovedsagen støttes på, og som fører til, at dette umiddelbart forekommer velbegrunder (*fumus boni juris*), samt de omstændigheder, der medfører uopsættelighed. Bestemmelserne i afsnit III og IV ovenfor finder anvendelse.
3. Eftersom en begæring om foreløbige forholdsregler skal gøre det muligt at foretage en bedømmelse af, om der foreligger *fumus boni juris* i forbindelse med en summarisk procedure, må den under ingen omstændigheder udgøre en fuldstændig gengivelse af stævningen i hovedsagen.
4. Med henblik på at en begæring om foreløbige forholdsregler kan behandles uopsætteligt, bør det maksimale antal sider, alt efter det omhandlede sagsområde og sagens

omstændigheder, som udgangspunkt ikke overstige 10-25 sider.

VIII. BEGÆRINGER OM FORTROLIG BEHANDLING

1. En begæring fra en part om, at visse oplysninger eller aktstykker i en sag i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 2, som følge af deres hemmelige eller fortrolige karakter ikke tilstilles en intervenient, skal fremsættes i et særskilt dokument.
2. En sådan begæring om fortrolig behandling skal begrænses til det strengt nødvendige. Den kan under ingen omstændigheder omfatte et helt indlæg og kan kun undtagelsesvis omfatte et helt bilag til et indlæg. Det vil nemlig normalt være muligt uden skade for de involverede interesser at tilstille intervenienten en ikke-fortrolig version af et dokument, hvori visse passager, ord eller tal er udeladt. En begæring, der ikke er tilstrækkelig præcis, kan ikke tages i betragtning.
3. En begæring om fortrolig behandling skal indeholde en præcis angivelse af de pågældende oplysninger eller passager og en meget kortfattet begrundelse for den hemmelige eller fortrolige karakter af hver af disse oplysninger eller passager.
4. Der skal som bilag til en begæring om fortrolig behandling fremlægges en ikke-fortrolig version af det pågældende indlæg eller dokument, hvori de oplysninger eller passager, som begæringen omfatter, er udeladt.
5. En begæring om fortrolig behandling som, på trods af at justitssekretæren har forlangt, at den pågældende part foretager en berigtigelse, ikke er bragt i overensstemmelse med nærværende anvisninger, kan ikke tages under behandling. Alle procesdokumenter vil i så fald i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 2, blive tilstillet intervenienten i deres helhed.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. marts 2002.

H. JUNG
Justitssekretær

B. VESTERDORF
Præsident

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 2/2002 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU/POLEN

den 7. marts 2002

om forlængelse af ordningen med dobbeltkontrol, der er indført ved associeringsrådets afgørelse nr. 2/1999, for perioden 1. januar til 31. december 2002

(2002/254/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den kontaktgruppe, der er omhandlet i artikel 10 i protokol 2 til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Repu-blikken Polen på den anden side ⁽¹⁾, som trådte i kraft den 1. februar 1994, mødtes den 8. oktober 2001 og enedes om at henstille til associeringsrådet, der er oprettet ved artikel 102 i aftalen, at den ordning med dobbeltkontrol, som associeringsrådet indførte for 1999 ved afgørelse nr. 2/1999, forlænges for perioden 1. januar til 31. december 2002.
- (2) Associeringsrådet har modtaget alle relevante oplysninger og har tilsluttet sig denne henstilling —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den ordning med dobbeltkontrol, der er indført ved associeringsrådets afgørelse nr. 2/1999, anvendes fortsat i perioden 1. januar til 31. december 2002. I præamblen og i artikel 1, stk. 1 og 3, i afgørelsen erstattes henvisningerne til perioden »1. januar til 31. december 2001« med henvisninger til »1. januar til 31. december 2002«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 2002.

På associeringsrådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 348 af 31.12.1993, s. 2.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. marts 2002

om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til tv-apparater

(meddelt under nummer K(2002) 1142)

(EØS-relevant tekst)

(2002/255/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁽¹⁾, særlig artikel 4 og artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsættes det, at Fællesskabets miljømærke kan tildeles et produkt, som besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold.
- (2) Forordning (EF) nr. 1980/2000 foreskriver, at der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe.
- (3) Foranstaltningerne i denne beslutning bygger på et udkast til kriterier, som er udarbejdet af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn, der er nedsat ved artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000.
- (4) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For at få tildelt et miljømærke i medfør af forordning (EF) nr. 1980/2000 skal et tv-apparat tilhøre produktgruppen som defineret i artikel 2 og opfylde kriterierne i bilaget.

Artikel 2

Ved produktgruppen »tv-apparater« forstår:

»Elektronisk udstyr, der forsynes med strøm via lysnettet, er konstrueret til at modtage, afkode og vise tv-programmer, såvel analoge som digitale, der udsendes via satellit, kabelnet eller antennenet, og har en skærmstørrelse på 10 tommer (25 cm) eller derover«.

Artikel 3

Til administrative formål er kodennummeret for produktgruppen »022«.

Artikel 4

Denne beslutning gælder fra den 1. april 2002 til den 31. marts 2005. Hvis reviderede kriterier ikke er vedtaget den 31. marts 2005, er denne beslutning gældende til 31. marts 2006.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

BILAG

BAGGRUND

Sigtet med kriterierne

Disse kriterier tager især sigte på:

- at mindske miljøskader eller -risici i forbindelse med anvendelsen af energi (global opvarmning, forsurening, udtømmelse af ikke-fornyelige energikilder) ved at nedbringe energiforbruget
- mindske miljøskader i forbindelse med anvendelsen af naturressourcer ved at tilskynde til at genbruge tv-apparater og at gøre genanvendelse og vedligeholdelse af dem lettere
- at mindske miljøskader eller -risici i forbindelse med anvendelsen af farlige stoffer ved at begrænse anvendelsen af sådanne stoffer.

Kriterierne tilskynder til gennemførelse af den bedste praksis (optimal miljømæssig anvendelse) og til at øge forbrugernes miljøbevidsthed. Endvidere tilskyndes der gennem mærkning af plastkomponenter til genanvendelse af sådanne.

Kriterierne er fastsat på niveauer, der fremmer mærkning af tv-apparater, hvis produktion kun medfører lav miljøbelastning.

Vurderings- og verificationskrav

Der er ved hvert kriterium anført specifikke vurderings- og verificationskrav.

Der kan eventuelt anvendes andre prøvningsmetoder end dem, der er anført ved de enkelte kriterier, hvis disse accepteres som ligeværdige af det ansvarlige organ, der skal vurdere ansøgningen.

Prøvning skal så vidt muligt udføres af behørigt akkrediterede laboratorier eller laboratorier, som opfylder kravene i standard EN ISO 17025 og har kompetence til at udføre de pågældende prøvninger.

De ansvarlige organer kan om nødvendigt kræve supplerende dokumentation og foretage uafhængig verifikation.

Det anbefales de ansvarlige organer at tage hensyn til, om der anvendes anerkendte miljøledelsesordninger, f.eks. EMAS eller ISO 14001, når de bedømmer ansøgningerne og kontrollerer, om kriterierne overholdes (NB: Der er ikke krav om anvendelse af sådanne ledelsesordninger).

KRITERIER

1. Energibesparelser

- a) Tv-apparatet (i det følgende også benævnt »produktet«) skal have en klart synlig afbryderknop.
- b) Tv-apparatets forbrug ved passiv ⁽¹⁾ standby må højst være 1,0 watt.
- c) For tv-apparater med integreret digital modtager/dekoder (IRD) må forbruget ved aktiv ⁽²⁾ standby højst være 9,0 watt.
- d) Tv-apparatet skal ved »tændt« have et energieffektivitetsindeks (EI_{on}) på under 65 % af basisforbruget for et tv-apparat med samme billedformat. Energieffektivitetsindekset ved »tændt« (EI_{on}) beregnes ved følgende formel:

$$EI_{on} = P_{on} / P_{on,bc}$$

hvor:

P_{on} er tv-apparatets målte energiforbrug ved »tændt«

$P_{on,bc}$ er tv-apparatets basisenergiforbrug ved »tændt«. Dette beregnes ved følgende formel:

$$P_{on,bc} = 16 + 16 \times idd + \frac{0,75 \times format \times scrnszsize + digit \times 33 + 0,38 \times scrnarea}{0,825}$$

hvor:

— *digit* er 1, hvis tv-apparatet har digital billedskandering, og 0, hvis det ikke har

— *format* er 0,80 for en standardskærm (4:3-format) og 0,87 for en bredskærm (16:9-format)

⁽¹⁾ Ved passiv standby forstås, at tv-apparatet er tilsluttet lysnettet, hverken frembringer billede eller lyd og venter på at blive omskiftet til »slukket«, »aktiv standby« eller »tændt« ved hjælp af et direkte eller indirekte signal, f.eks. fra fjernbetjeningen.

⁽²⁾ Ved aktiv standby forstås, at tv-apparatet er tilsluttet lysnettet, hverken frembringer billede eller lyd og enten udveksler data med en ekstern kilde eller modtager data derfra.

- *scrnsize* er skærmens diagonal målt i cm
- *scrnarea* er skærmens areal i dm², dvs. $scrnsize \times scrnsize \times 0,48/100$ for en standardskærm (4:3-format) og $scrnsize \times scrnsize \times 0,427/100$ for en bredskærm (16:9-format)
- *idd* er 1, hvis tv-apparatet har integreret digital dekoder til behandling af digitale tv-signaler, ellers 0.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge en rapport, som godtgør, at energiforbruget i alle disse tilstande er målt efter procedurerne i EN 50301 (målemetoder for tv-modtagere). Rapporten skal indeholde det målte energiforbrug i hver tilstand, det beregnede basisforbrug ved »tændt« og den beregnede procent af basisforbruget ved »tændt«.

2. Forlængelse af levetiden

Producenten skal garantere, at tv-apparatet kan fungere i mindst to år. Garantien skal gælde fra datoen for levering til kunden.

Fra det tidspunkt, hvor produktionen indstilles, skal der i syv år tilbydes kompatible elektroniske reservedele.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal erklære, at produktet opfylder disse krav.

3. Returnering og genanvendelse

Producenten skal tilbyde gratis at tage produktet og udskiftede komponenter tilbage med henblik på genanvendelse, undtagen hvis de er forurenede af brugeren.

Derudover skal produktet opfylde følgende kriterier:

- a) Producenten skal kontrollere demonteringen af produktet og udarbejde en demonteringsrapport, som efter anmodning skal stilles til rådighed for tredjeparter. Heri skal det bl.a. bekræftes, at
 - samlinger er lette at finde og tilgængelige
 - samlinger er standardiserede i videst muligt omfang
 - samlinger er tilgængelige med almindeligt værktøj.
- b) Indbyrdes uforenelige og farlige materialer skal kunne adskilles.
- c) 90 volumenprocent af alle plastmaterialer og metaller i kabinet og stel skal teknisk set kunne genanvendes.
- d) 90 volumenprocent af glasset i billedrør skal teknisk set kunne genanvendes.
- e) Hvis etiketter er påkrævede, skal de let eller slet ikke kunne fjernes.
- f) Plastdele skal opfylde følgende krav:
 - Der må ikke være tilsat bly eller cadmium.
 - De skal være fremstillet af samme polymer eller indbyrdes forenelige polymerer; dette gælder dog ikke kabinettet, som skal bestå af højst to polymertyper, der kan adskilles.
 - De må ikke indeholde metalindlæg, der ikke kan fjernes.
- g) Plastkomponenter, der vejer over 25 g
 - må ikke indeholde følgende brandhæmmende midler:

Navn	CAS-nr.
decabromdiphenyl	13654-09-6
monobromdiphenylether	101-55-3
dipromdiphenylether	2050-47-7
tribromdiphenylether	49690-94-0
tetrabromdiphenylether	40088-47-9
pentabromdiphenylether	32534-81-9
hexabromdiphenylether	36483-60-0
heptabromdiphenylether	68928-80-3
octabromdiphenylether	32536-52-0
nonabromdiphenylether	63936-56-1
decabromdiphenylether	1163-19-5
chlorparaffiner med kædelængde på 10 til 13 C-atomer og et chlorindhold > 50 vægtprocent	85535-84-8

- må ikke indeholde brandhæmmende stoffer eller præparater, der indeholder stoffer, som kræver eller kan kræve risikosætning R45 (kan fremkalde kræft), R46 (kan forårsage arvelige genetiske skader), R50 (meget giftig for organismer, der lever i vand), R51 (giftig for organismer, der lever i vand), R52 (skadelig for organismer, der lever i vand), R53 (kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet), R60 (kan skade forplantningsevnen) eller R61 (kan skade barnet under graviditeten), som defineret i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽¹⁾ med senere ændringer
- skal være forsynet med en varig mærkning af materialets art i overensstemmelse med ISO 11469. Undtaget fra dette kriterium er materialer af ekstruderet plast og lysledere (light guides) til flade skærme.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal erklære, at produktet opfylder disse krav. Ansøgeren skal forelægge et eksemplar af demonteringsrapporten for det ansvarlige organ, som vurderer ansøgningen.

4. Brugsanvisning

Med produktet skal der følge relevante brugeroplysninger, der giver anvisninger om, hvorledes det anvendes miljørigtigt, og især:

- a) Oplysning om, at tv-apparatet bør slukkes med afbryderknappen, hvis det ikke skal bruges i længere tid, da energiforbruget derved reduceres.
- b) Oplysning om, at produktet bruger elektricitet ved standby, og hvordan elforbruget kan reduceres mest muligt.
- c) Oplysning om, at energiforbruget under brugen kan reduceres betydeligt, hvis der skrues ned for billedets lysstyrke, og at de samlede driftsudgifter derved bliver mindre.
- d) Oplysninger om garantiforhold og disponible reservedele.
- e) Oplysning om, at produktet er således konstrueret, at det egner sig til genanvendelse og ikke bør smides bort.
- f) Oplysning om, hvordan forbrugeren kan benytte producentens tilbagemønstertilbud.
- g) Oplysning om, at produktet er tildelt Blomsten (EF's miljømærke) med en kort forklaring om, hvad dette indebærer, og om, at yderligere oplysninger om miljømærket kan findes på netadressen <http://europa.eu.int/comm/environment/ecolabel>.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal erklære, at produktet opfylder dette krav, og levere et eksemplar af brugsanvisningen til det ansvarlige organ, som vurderer ansøgningen.

5. Miljødeklaration

Der skal følge en miljødeklaration med produktet, og den skal være til rådighed for brugeren. Den skal følge anbefalingerne i ECMA's Technical Report 70 »Product-related environmental attributes«.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal erklære, at produktet opfylder disse krav, og levere et eksemplar af miljødeklarationen til det ansvarlige organ, som vurderer ansøgningen.

6. Oplysninger på miljømærket

I miljømærkets kasse 2 skal der stå følgende:

- høj energieffektivitet
- konstrueret med henblik på genanvendelse

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal erklære, at produktet opfylder disse krav, og fremlægge et eksemplar af miljømærket, sådan som det fremstår på emballagen og/eller på produktet og/eller i den ledsagende dokumentation.

⁽¹⁾ EFT L 196 af 16.8.1967, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. marts 2002

om ændring af beslutning 2000/275/EF om ækvivalens mellem forskellige kategorier af kørekort

(meddelt under nummer K(2002) 1175)

(EØS-relevant tekst)

(2002/256/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/56/EF ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 10, første stykke, og

ud fra følgende betragtning:

Der er begået fejl ved udarbejdelsen af bilaget til Kommissionens beslutning 2000/275/EF ⁽³⁾. Som følge heraf må den pågældende beslutning ændres —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I bilaget til beslutning 2000/275/EF foretages følgende ændringer (sidenumre er angivet i parenteser):

- 1) I afsnittet om »beskrivelse« af model Belgien 1 (s. 3) erstattes udtrykket »Almindeligvis er den« af »Det drejer sig dog altid om«.
- 2) I tabellen over ækvivalenser for modellen Tyskland 2 (s. 8), i kolonnen »Tilsvarende kategorier«, tredje linje, erstattes udtrykket »med færre end 25 passagersæder« af »med højst 25 passagersæder«.
- 3) I tabellen over ækvivalenser for modellen Grækenland 1 (s. 14), i kolonnen »Tilsvarende kategorier«, tredje linje, erstattes udtrykket »B*« af »B til erhvervsmæssig brug«.
- 4) I tabellen over ækvivalenser for modellen Spanien 1 (s. 15), i kolonnen »Tilsvarende kategorier«, sjette og syvende linje, erstattes udtrykkene »C1« og »C1E« af henholdsvis »C1 (se: 1)« og »C1E (se: 1)«; i ottende linje erstattes udtrykket »C, CE (se: 1)« af udtrykket »C, CE (se: 2)«.
- 5) Afsnittet benævnt »Yderligere oplysninger:« for modellen Spanien 1 (s. 15) affattes således:

»Yderligere oplysninger:

1. Medmindre der på kørekortets side 6 er anført en tilladt totalmasse på højst 7 500 kg, indebærer kategori C1 også retten til at føre køretøjer i kategori C. Er en sådan begrænsning ikke anført, og har indehaveren erhvervet ret til at føre køretøjer i kategori C1E eller C2E, indebærer disse kategorier også retten til at føre køretøjer i kategori CE.
2. Indehaveren af et C2-kørekort har ligeledes ret til at føre køretøjer i kategori DE, hvis vedkommende også har erhvervet et kørekort i kategori D.«
- 6) Vedrører kun den franske udgave.
- 7) I tabellen over ækvivalenser for modellen Østrig 3 (s. 29), i kolonnen »Tilsvarende kategorier« erstattes udtrykket »(se: 1)« af »(se: 2)«.
- 8) I tabellen over ækvivalenser for modellen Østrig 4 (s. 30), i kolonnen »Tilsvarende kategorier«, anden linje, erstattes udtrykket »A1, B« af »B«.
- 9) Afsnittene under »Modeller, der er udstedt i Norge« (s. 47-50) affattes som anført i bilaget til den foreliggende beslutning.
- 10) Tallet »1.« indsættes efter udtrykket »Yderligere oplysninger:« for hver af de følgende modeller:
Frankrig 1 (EFT L 91 af 12.4.2000, s. 16), Frankrig 2 (s. 17), Frankrig 4 (s. 18), Frankrig 5 (s. 19), Portugal 1 (s. 31), Sverige 2 (s. 37), Det Forenede Kongerige 3 (s. 39), Island 1 (s. 44), Island 2 (s. 44), Island 3 (s. 45), Island 4 (s. 45) og Liechtenstein 2 (s. 47).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1.⁽²⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45.⁽³⁾ EFT L 91 af 12.4.2000, s. 1.

BILAG

MODELLER, DER ER UDSTEDT I NORGE

Generel bemærkning til alle modeller: Alle norske kørekort har fortrykt tekst på »bokmål« eller på »nynorsk«. De to sprogudgaver er ligeværdige. Ordene »førerkort« og »Norge« viser, at teksten er affattet på »bokmål«; »førarkort« og »Noreg« indikerer, at teksten er affattet på »nynorsk«.

Model Norge 1 (N1)

udstedt i Norge fra 23.4.1967 til 31.3.1979

Beskrivelse: Mørkegrønt omslag, modellen er foldet i A7-format og består af seks sider. Ordet »Førerkort« eller »Førarkort« er trykt på omslagets forside.

Tabel over ækvivalenser

Kategorier i model N1	Tilsvarende kategorier
Klasse 1	A1, BE
Klasse 2	A1, BE
Klasse 3	A
(Klasse 4)	—

Yderligere oplysninger:

Denne model er gyldig, til indehaveren fylder 100 år, hvis kørekortet havde en gyldighedsperiode på ti år og var gyldigt den 2. april 1982. Indehavere, som kører i udlandet, er i henhold til den nationale lovgivning endvidere forpligtet til at medbringe en bekræftet oversættelse eller et internationalt kørekort i overensstemmelse med Wienerkonventionen om vejtrafik.

Model Norge 2 (N2)

udstedt i Norge fra 1.4.1979 til 1.3.1989

Beskrivelse: Lys rosa papirmodel i omslag af klar plast, to sider. Kørekort, der er udstedt efter juli 1985, indeholder datoen for første udstedelse af et kørekort til indehaveren (»Første førerkort«).

Tabel over ækvivalenser

Kategorier i model N2	Tilsvarende kategorier
A	A
A + »Klasse A gjelder bare lett motorsykkel«	A1 (se: 1)
B	B
BE	BE (se: 2)
C	C
CE	CE
D	C1, D (se: 3)
DE	C1E, DE (se: 3)
(A + »Klasse A gjelder bare beltemotorsykkel«)	—
(T)	—

Yderligere oplysninger:

1. Stemplet er på kørekortets bagside.
2. Indehavere af kørekort i kategori BE, som er udstedt første gang inden den 1. april 1979, og som efterfølgende er ombyttet med model N 2, har ret til derudover at føre kategori A1.
3. For at kunne bibeholde retten til at føre C1 og C1E skal indehaveren ombytte sit kørekort til model N 4, når han fornyer sin D- eller DE-tilladelse.

Model Norge 3 (N3)

udstedt i Norge fra 1.3.1989 til 31.12.1997

Beskrivelse: Lys rosa og grå papirmodel i omslag af klar plast, to sider.

Tabel over ækvivalenser

Kategorier i model N3	Tilsvarende kategorier
A	A
A + »Klasse A gjelder bare lett motorsykkel«	A1 (se: 1)
A1	A1
B	B
BE	BE (se: 2)
B1	B1
C	C
CE	CE
C1	C1 (se: 3)
C1E	C1E (se: 3)
D	D
DE	C1E, DE (se: 4)
D1	D1 (se: 5)
D1E	D1E (se: 5)
D2	C1, D1 (se: 4)
D2E	C1E, D1E (se: 4)
(A + »Gjelder beltemotorsykkel«)	—
(S)	—
(T)	—

Yderligere oplysninger:

1. Stemplet er på kørekortets bagside.
2. Kørekort i kategori BE, som er udstedt første gang inden den 1. april 1979, som efterfølgende er ombyttet med model N3 giver indehaveren ret til derudover at føre kategori A1.
3. Kategorierne C1 og C1E blev indført den 1. januar 1997.
4. Retten til at føre køretøjer i kategorien C1 og C1E kan kun bibeholdes, hvis indehaveren udskifter sit kørekort med en N4-model, når han fornyer sin DE, D2 og D2 tilladelse.
5. Kategorierne D1 og D1E blev indført den 1. januar 1997 og erstattede kategorierne D2 og D2E.

Model Norge 4 (N4)
udstedt i Norge siden 1.1.1998

Beskrivelse: Plastickortmodel i overensstemmelse med bilag Ia til direktiv 91/439/EØF.

Tabel over ækvivalenser

Kategorier i model N4	Tilsvarende kategorier
A1	A1
A	A
B1	B1
B	B
BE	BE
C1	C1
C1E	C1E
C	C
CE	CE
D1	D1
D1E	D1E
D	D
DE	DE
(S, T)	—